APRIL 17, 1969 — No. 900 — 24th YEAR OF PUBLICATION

Jan.
Rev.J.W.Van Weelden
17 Tweedsmuir Ave. E.
Chatham, Ont.

CALVINIST-CONTACT

CHRISTIAN WEEKLY

All communications to: Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ont. • Authorized as Second Class Mail. Registration number 0451.

Letter from a Brazilian woman to Pope Paul VI

The text of the following letter appeared in the French catholic magazine "Temoignage Chretien", September 26 1969. It was written by a Brazilian woman known only as Severina, to Pope Paul VI. The editors of the French magazine assure us that the woman is illiterate and that she dictated the letter to another person in order that it be sent to Paul VI at the time of his visit to Colombia. It would appear that some of the thoughts and expressions in the letter could hardly come from an uneducated and illiterate woman, but we can only refer to the editors who originally published the letter and who assure us of its authenticity. It does not really matter, after all, who wrote these lines, for this letter could be signed by millions of women throughout Latin America and in other parts of the world.

* * *

"Holy Father: We are a group of women and we have come together in a small hut in one of the poorest areas of Brazil. I, the one who is dictating this letter because I do not know how to write, am called Severina. I have ten children. At my side stands Raimosa who has 14 children. Another woman here is Aurimalda. She has 12, and 8 of them have died. Mary has 11 and three have died. Idalina has had 17, and only 6 are alive. There are two in our group, Claudia and Vera, who are not married. They are the ones who have told us that you are coming for a few days to a country not far from ours and that you have said two things:

1. That it is necessary to have children, without doing anything to avoid them, for that would be sin.

2. That the poor, even if it breaks them down, even if it kills them, ought not to rebel. They ought only to cry out for their rights.

It appears that you condemn those who are fighting for us in the mountains, those who are trying to paralize the hands that are strangling us and our children.

Besides this, we want to talk to you because we have seen a photograph of you standing in a beautiful red carriage, wearing white clothing, a red mantle, and a black and gold hat. Seeing you there in that carriage so clean and shining, in a city where, just before your arrival they have quickly taken away five thousand children that were wandering abandoned in the streets, in order that you would not see them, we said to one another that it was not possible. We women, poor as we are, with the burdens of our lives, surely know many things that you do not know, and we have decided to tell them to you.

I, Severina, come from the Northeast. There, in that part of the country, two of my children died because I did not have milk to feed them. One day, in my village, I saw 42 small coffins go by toward the cemetery. My sister-in-law is very poor and she has had 27 children. Only three of them remain alive. The others died between the age of one and four years. Of the three that are living, two are abnormal. I have been in her house for the deliveries, and we did not even have so much as pieces of sheet in which to wrap the new born infants. I have seen all this not just once, but continually. For many people, for thousands of families, it is just this way: 10 and 15 children, and of these, 5 or 6 are dead.

The priests tell us: "If you have seven children that die when they are small, be happy, for a crown of angels awaits you in heaven."

But who knows what it means for a woman to have expected a child twenty-seven times for nine months, weeping for the first three months after bringing the child into the world because she was not able to nurse him, and after coming to love that child seeing him die of hunger at the age of four months?

Is this what is meant when "human integrity" is spoken about? In the Gospel which Claudia and Vera often read to me, I see that Christ loved the poor, and he did not overlook men's misery.

There is a difference between being poor and not being able to give to your child anything more than sugar water, and knowing as you give it that he is going to die.

The women of Brazil want to tell you two things:

1. We are terribly weary of our life of misery. We are going to take whatever means appear right to us in order to avoid the death of our children. For you know very well when you bend your knees before Christ that His word is true when he says concerning the rich that even if someone would arise from the dead they would not listen to him. What does this mean? It means 'the structure must be changed,' and it means that 'when the rich are together it is much more difficult to change them than when they are alone.'

2. When will you tell the rich that they are sinning when they loan money at 10, 15, 20, 25 per cent interest? And above all, we want to know: How much money do you have in the Vatican? And where does this money come from? Explain us clearly where the money comes from and what purpose it serves.

It is because we believe in Christ with all our strength that we are talking to you and we implore you, out of love for Him, the merciful one, who is hungry, who is naked; and through his Spirit we are writing to you all this in order that you may know the truth, and that you may speak as does the Gospel.

Severina.

Translated by Roger S. Greenway, missionary to Mexico, from the Spanish as it appeared in "Restrauración", January 1969, Madrid, Spain.

A NEW HORIZON?

"How to read and not to read the bible"

"One of the worst things that can happen," a minister said some time ago, "is that people come to you after the service and tell you that reverend X has preached about the same text but that he had given an altogether different interpretation of it."

We believe that. Just suppose that as a minister you have studied a portion of Scripture and that you are convinced that you have brought the right message. Then to hear that someone else has given a totally different sermon on the same text makes you wonder whether you have missed the rose.

However, it is still worse if there appeared to be a basic disagreement concerning the Bible as we witness today. There are many people who ask themselves whether they always have been wrong and whether the leaders of yesterday have been wrong. Not only are certain Scripture passages doubted, but their very faith is shaken.

There are others, however, who experience a certain freedom with the new theology. They always felt somehow inhibited by the reformed tradition, but now some leaders in theology and biology have come with the liberating statement that we don't have to believe literally everything which has been written in the Bible.

Yet, these two groups are to be found in the same denomination. It is no wonder, therefore, that many ask what the consequence of this disagreement will be. Where will it lead to? We are a very small paper, but with the letters and articles we have received on the subject lately, we could easily fill two issues. Will this controversy become bigger or is there a way out?

At this moment, when the controversy is rather sharply defined, a book has been published for which we ask the special attention of our readers. The book is entitled "Understanding the Scriptures" and has as a sub-title "How to Read and Not to Read the Bible". The book contains the lectures given by drs. Arnold H. De Graaff and Calvin G. Seerveld, given before the study conferences of the Association for the Advancement of Christian Scholarship.

I wish this book in the hands of many, many people. It seems to me that in our discussions about the Bible, we have missed the real approach to it. When someone comes up with a seemingly historical error, there is someone else ready to correct him. With all the best intentions, both are trying to explain the Bible historically. Others will do the same thing scientifically. The result is that the opposing parties cannot find each other, because the Bible cannot be approached historically or scientifically. The Bible is the Word of God, that means God is revealing Himself. He is telling us what He has done and what He is doing. He does not tell what He is. What man could comprehend Him? He is far more and far bigger and greater than ever a book could describe or a human mind could comprehend. But in the Bible God tells us who He is for us, in what relationship we stand to Him, what He has done with His creation and what He is doing now. In other words, if we want to understand the Bible, we have to be on God's side, we have to follow God's thinking (that is possible as far as our relationship to Him is concerned) and we have to see His plan for the future.

I believe that we are mistaken in trying to find errors or flaws in the Bible. We are also mistaken if we try to defend the Bible from these criticisms. What we do than is to take the Bible as a human literary work, which we can criticize and about which we can argue. It is my conviction that we never may use the Bible in such a way. In the Bible we hear God speak and we see God act. That must receive our full attention. It is not what Abraham did, but what God did in Abraham's life. Not what Daniel did, but what God did to Babylon and what He used Daniel for.

A little illustration to make clear what I mean. In Matthew 1 we read a genealogy of the Lord Jesus Christ. You remember that text: from Abraham to David fourteen generations, from David to the captivity fourteen generations, from the captivity to Christ fourteen generations. In the second fourteen generations — those from David to the captivity — there are three kings missing. Three kings of Judah are omitted. Well, some may say, see there is a historical error. And that seems to be so if you read the Bible as a chronology of history. But when you read it as the revelation of God, when you observe God at work, which work consists of the redemption of His Church and of His creation, then those three kings have no place in that plan of God. In the genealogy of Matthew 1, God as it were shows us the blueprint of His plan of redemption. In this blueprint those are mentioned whom God considers essential for the plan. Those who are not essential are not mentioned. That is God's history writing and that is God's mathematics.

It was therefore a delight to find this line of thinking back in the book by drs. De Graaff and Seerveld. To give our readers a little foretaste, we would like to make a few quotations. These quotations are not meant that you should not buy the book, but rather to awaken a desire to read it yourself.

Talking about the "history lessons" dr. De Graaff says among others:

> "To ask, therefore, whether or not these stories actually happened in every detail and in the order in which they are presented is to ask the wrong question. The Bible is not a source book for the historian, that is not its purpose. Its purpose is to proclaim, to preach, in this instance by telling us the *true stories* of God's mighty acts. This is what Yahweh is like, and we know, the psalmist would add, from experience." (page 10)

And further:

> " . . . as long as the living Word of God remains imprisoned by intellectualism and moralism, there can be no true understanding and knowledge of the Scriptures, and consequently, no genuine reformation of life. When this is the case, our only hope is to call the office bearers back to the true administration of the living Word of God." (page 18)

Dr. De Graaff tries to make clear that the Word of God is the Word of *God*. Surely, the Bible gives this Word of God in human language, but it is not a book of human experiences and human acts. God wants to show us Who He is, and this point cannot receive too much attention. As an illustration Dr. De Graaff says something about Joseph in Egypt, and we quote again:

> "Almost always, the good, faithful, honest, pious, hard-working Joseph is contrasted to the bad, wicked, evil wife of Potifar.
>
> . . . Scripture says that Joseph was young and good looking. And he (the author) suggests that Potifar's wife was disappointed by her husband who was always gone and only came home to make a glutton of himself and that she acted out of fear when she got Joseph into trouble. You can see the scene before you: Joseph young, dark hair, sparkling black eyes called in by that rich, somewhat spoiled, lonesome and no doubt very beautiful woman, who had fallen in love with him.
>
> Although this latter treatment makes these two people human, neither presentation does justice to the story. The point of the story is, as the Bible says: "The LORD was with Joseph." *That* is the astounding proclamation. It does not say that Joseph was with the LORD, as most authors have it, but that Yahweh, the faithful, covenant keeping God was with Joseph, that He proved Himself to Joseph. What no one could have expected that God did. In that impossible situation when all seemed lost, God was present, revealing his faithfulness, busily working on the coming of his kingdom." (pages 23, 24).

These quotations may be sufficient to show in what direction the author's thoughts go. He tries to find the meaning of the Lord in the Scriptures and see how marvelous and how beautiful things he finds. You don't stumble over errors and flaws in the Bible if you read it with the Lord in mind. Even more, it seems to be doubtful whether the so-called errors are errors indeed if we try to find God's purpose in telling us about certain people or about happenings.

Dr. Seerveld follows up, with a more practical treatment of the well known story of Balaam and Balak. Who does not know this

(Continued on page 2)

SO-O-O-O-O-O BIG — An outline of a Boeing 747 superjet was painted on the apron at Schiphol Airport at Amsterdam, Holland, by KLM Royal Dutch Airlines to illustrate the tremendous size of the plane scheduled to go into service in January, 1971. The plane will be 231 feet long and will weigh 350,000 pounds.

DATA CENTRE

April 15	Back to God Hour Rally in First United Church, Wellington & King E., Hamilton. Dr. J. H. Nederhood speaks on "Space Age Christianity".
April 16	Oshawa-Hebron Chr. Ref. Church, Indonesian Program, Canadian Home Bible League.
April 17	Dr. Arnold De Graaff, Professor at Trinity Christian College, will address an All-Alberta CLAC Rally on "Get the Word!", Maranatha Chr. Ref. Church, Edmonton, Alta.
April 17	Chatham-Grace Chr. Ref. Church, Indonesian Program, Canadian Home Bible League.
April 17	Camp Rally of the Ont. Chr. Assn. for Exceptional Children, in Harold Lawson School, 1710 Ellesmere Rd., Toronto.
April 17	Gerald Vandezande will be interviewed on radio station CFGM's hot-line show, "Harper's Heaven and Hell", from 7:00 to 8:00 p.m. CFGM is a Toronto station (1310 on the AM dial).
April 18	40th Anniversary of the First Hamilton Chr. Ref. Church. Public meeting at 8.15 p.m. in the church.
April 18	Aylmer Chr. Ref. Church, Indonesian Program, Canadian Home Bible League.
April 19	Semi-annual General Spring Meeting of the Ontario Alliance of Chr. Schools. Rehoboth Chr. Ref. ,Church Etobicoke, Toronto (West).
April 21	Picton Chr. Ref. Church, Indonesian Program, Canadian Home Bible League.
April 22	Calgary TV-CHCT, Mr. Reed Larson, on program "Under Attack" (consult local station).
April 23	Mount Hamilton Chr. Ref. Church, Indonesian Program, Canadian Home Bible League.
April 24	First Hamilton Chr. Ref. Church, Indonesian Program, Canadian Home Bible League.
April 25	First Sarnia Chr. Ref. Church, Indonesian Program, Canadian Home Bible League.
April 25	Spring Concert, Bowmanville, Knox Chr. School Auditorium.
April 25	Compendium on "The Christian's Place in Canadian Politics". Moderator Mr. John Vanderwoerd of Burlington. Sponsored by the Chr. Action Foundation in the Christian Education Centre, 521 West 5th Street, Hamilton, Ont.
April 25	Fryske Joune in Jarvis Community Hall. Mesyk, foardrachten, koarte schetsen en Schotse Trye.
April 26	Annual Meeting Brampton I Youth Soc. in Central Peel Sec. School.
April 26	Toronto:: National Convention of the CLAC. Speakers: Rev. Leslie K. Tarr, topic "Get with it!", and Dr. Arnold De Graaf, topic "Get the Word!".
April 28	London Chr Ref. Church. Indonesian Program. Canadian Home Bible League.
April 29	Medicine Hat TV-CHAT, Mr. Reed Larson, on program "Under Attack" (consult local station).
April 29	Meeting of the Ontario Ministers' Institute, in the Rehoboth Chr. Ref. Church of Etobicoke.
May 1	Woodstock Chr. Ref. Church. Indonesian Program. Canadian Home Bible League.
May 3	Spring Concert, London, Westminster Sec. School
May 3	Bazaar sponsored by the Women's Guild of HDCHS in the Christian High School in Hamilton, Ont. 2 p.m. Proceeds for debt reduction High School.
May 8, 9	Toronto District Christian High School, Woodbridge. Performance of "The Masterpiece", by the Drama Club of the Toronto Distr. Chr. High School.
May 9	Spring Concert, Owen Sound, Westside United Church.
May 10	Spring Concert, Rexdale, Chr. Ref. Church, Albion Rd.
May 16	A.A.C.S. Rally in conjunction with the Annual Meeting, Calgary, Alta. Speaker Rev. B. J. Haan, Pres. Dordt College.
May 17	A.A.C.S. Annual Meeting (Membership), Calgary, Alta.
July 1 - August 8	The 1969 Summer School sponsored by the Ontario Alliance of Christian Schools will be held in the Hamilton District Christian High School.

DON'T MISS THE
INDONESIAN PROGRAM
IN YOUR CHURCH

Beautiful colour film "THE THREE BROTHERS" released by the Indonesian government. Hear about the many blessings the Lord has given to His church in Indonesia.
See local announcement for time and place.

Sponsored by the
Canadian Home Bible League

Friezen komme jimme ek op us fleurige

Fryske Joune yn Jarvis

25 April 8 ure yn
the Jarvis Community Hall.

Mesyk, foardrachten, koarte schetsen en "De Schotse Trye" sil utfierd wurde. Tagong 1 dollar, koffie en koeke fry.
Kaerten binne foarút te kryen by L. Miedema, R.R. 5, Waterford en by D. Buma, R.R. 1, Jarvis en oan de door.

Beelden van en uit NEDERLAND

* *

SCHOMMELINGEN IN DE KERK EN IN DE PRIJZEN

Enkele jaren geleden waren Nederlandse parlementsleden op bezoek bij Paus Joannes XXIII. Deze moet toen gezegd hebben: "Komt u nog eens langs. Als ik er niet meer ben, is er zeker wel een ander." Die voorspelling is wel uitgekomen en onze altijd op pad zijnde minister van Buitenlandse Zaken heeft aan die "ander", Paus Paulus VI, een bezoek gebracht en veel waarderende woorden van "Zijne Heiligheid" over de trouwe Roomsen in de Nederlandse kerkprovincie mee naar huis gekregen. Sommige krantenschrijvers vonden dit alweer niet gepast van een minister, Rooms of niet Rooms. Och ja, men legt nu eenmaal in Nederland graag zout op elk slakje. Kwaad waren sommigen ook over de verontschuldiging die deze zelfde minister aanbood aan de Pauselijke internuntius vanwege beledigende wandtekeningen van Metten Koornstra op het zo langzamerhand berucht geworden boekenbal van de "keur" van de Nederlandse schrijvers. Schandalig waren — naar het woord van een links Tweede Kamerlid — deze versieringen, maar men weet het, de "kunst" mag alles. Intussen was dit excuus aan de Pauselijke vertegenwoordiger volkomen op zijn plaats, daar Vaticaan-stad een eigen status heeft, te danken aan Mussolini. Vandaar dat deze Paus zich ook beweegt op diplomatiek terrein. Of het nu zo verstandig was van de heer Luns op audientie te gaan bij Paulus VI, die in Nederland als een typische vertegenwoordiger van de starre Romeinse hiërarchy staat aangeschreven, is een andere vraag. Maar wat wil je? Nixon wel en Luns niet?

Intussen hebben de al of niet gemeende lofprijzingen van Paulus VI de rust in de Roomse kerk in Nederland niet hersteld. Het Nederlandse episcopaat zit tussen twee vuren, n.l. enerzijds de oprukkende jongere garde, die afschaffing wil van het celibaat, samengaan met andere kerken, inspraak van de "leken", enz. en anderzijds Rome, waar niets meer aanwezig schijnt te zijn van de geest van Joannes XXIII. Zelfs in het episcopaat schijnt er geen volledige homogeniteit te bestaan. De ene bisschop laat meer toe dan de ander. Kardinaal Alfrink heeft als aartsbisschop van Utrecht ingegrepen in de studentenparochie, door drie rooms-katholieke studentenpastoors te schorsen op beschuldiging van ketterij. Studentendominees en studentenpastoors schijnen gaarne de verzenen tegen de prikkels te slaan. In Utrecht hield men oecumenische diensten, waarbij dominees — ook de Gereformeerde studentenpredikant dr. J. M. van Minnen — assisteerden bij het opdragen van de mis. De Heidelbergse Catechismus schijnt te devalueren in onze dagen. Uiteraard kwamen de pennen weer druk in beweging. In Roomse en Protestantse bladen. Ds. Ruitenberg zag in dit alles meer dan een experiment, Ds. Buskes houdt wel van "grensoverschrijdingen", maar Ds. A. A. Spijkerboer (Herv.) sloeg o.i. de spijker op de kop toen hij schreef: "Als ik te kiezen heb tussen een ons evangelische helderheid en 'n mud oecumenische vaagheid dan kies ik zonder aarzeling het éne ons evangelische helderheid."

Intussen heeft de Synode der Hervormde Kerk zich opnieuw tot die der Gereformeerd Kerken gewend om tot nadere samenwerking — gemeenschappelijke avondmaaldiensten, het beroepbaar stellen van elkaars predikanten, etc. — te komen, waarbij tevens de wens tot hereniging wordt uitgesproken. Commentaar van Ds. Landsman, secretaris-generaal van de Hervormde Kerk: "Liever vandaag dan morgen".

De Synode van de Geref. Kerken wordt op 13 mei a.s. te Sneek geopend. Ook in deze Kerken zijn er problemen genoeg, intern zowel als extern. De grote steden vormen er één op zichzelf. Al dient men verschillende omstandigheden als ontvolking van de centra in acht te nemen, de volgende cijfers zijn toch wel verontrustend.

Het zielental van de Gereformeerde Kerk van Amsterdam-C. is in de periode van 1951 tot 1968 gedaald van 14.640 tot 8.550.

Veel sterker is nog de dali[illegible] van het aantal kerkgange[illegible]

(Continued on page 8)

A NEW HORIZON?

(Continued from page 1)

story? Balaam, the man who actually wanted to go with the messengers of king Balak, but who was not allowed to go. When he finally went, his donkey crushed his foot against a wall and he struck the animal in furious anger. And when he at last met Balak and stands on the top of the hill, he blesses Israel instead of cursing it.

Who does not know this story? But now read it as Dr. Seerveld has presented it. In the first place Dr. Seerveld gives his own translation, and then his comment. In truly Seerveld-ian style the professor shows what God wanted to reveal to His people throughout the ages. When mentioning a host of literature Dr. Seerveld shows how this story has been treated (or mistreated) respectively in a fundamentalistic evangelical way, in a scholarly humanistic (and neo-orthodox) way, and in a scholastic, Christian orthodox way. He analyses each in turn and shows clearly where these different readings fall short of the Biblical meaning of the story of Balaam. At the end he gives a '[illegible]lically Reformational reading' of the story. In forceful language you see as it were the whole scene before you, and you see the background as well. Not only what Balaam said, but more so what advice he gave, when he suggested to Balak that he should try to lure the Israeli boys to the Moabite girls. Here is a quotation from Dr. Seerveld's lecture:

> "That is the time when Satan does his worst: if he can only stymie God's unfolding His glory at this stage of development. At every critical point in history the devil goes dragon to swallow up the child about to be born to the woman of Revelations 12. That is what is going on in Numbers 22-24! That is why the Balaam-Balak episode is quoted throughout the Bible as a terribly significant event: the Lord delivered Israel from the Evil one! Yahweh remained the Almighty Faithful One to his people! Joshua lists it in the same breath with the ten plagues of Egypt during his final exhortation to the people to stay serving the Lord (Joshua 24:9-10); and the prophet Micah cites it as the most conclusive evidence in Yahweh's lawsuit with Judah (Micah 6:5), at about the time when Assyria was hauling off the covenant breaking ten tribes of Israel to captivity, scattering them forever to the wind. God remained true when the chips were down, overwhelmingly so! is the initial message of Numbers 22-24." (page 81).

I am tempted to quote more out of this book, but I must stop. I hope it is sufficient to show how deep this book really delved into the Scriptures.

This books is worth a conscentious study. For everyone. It is not only meant for ministers or for students. The treatment of the Bible concerns us all and these efforts of the two professors are worth our closest attention. It seems to me that it may help us in our present discussions.

One thing came to mind however. After reading this book, the question came up: what now? How do we proceed? It is clear that we cannot stop here. I am not thinking only about the sermons in which the meaning of the Word of God has to be exposed, but also about the curricula in our christian schools, grade schools as well as high schools. We have to pursue this searching of God's revelation. We owe it to God, to ourselves as christians, to our churches, and to our children.

It is my conviction that if we really try to understand the Word of God in this way, a new horizon will appear. But then we have to continue.

D. Farenhorst

Wat kost een reis naar Holland per vliegtuig?

1 Mei 1969 gaan nieuwe tarieven in: o.a. geen korting meer op een retour. Een normaal retour Montreal—Amsterdam, geldig voor 12 maanden, kost dan $474.00 en in het zomerseizoen (naar Holland van 22 Mei tot 3 Augustus en van Holland naar Canada van 17 Juli tot 28 September) $570.00.

Een retour voor minstens 14 dagen en hoogstens 21 dagen, geldig van Maandag tot Donderdag, kost normaal $338.00. Reist U op Vrijdag, Zaterdag of Zondag, dan betaalt U voor iedere trans-atlantische vlucht $32.50 extra. Vertrekt U bovendien tussen 9 Juni en 3 Juli of tussen 4 Augustus en 21 Augustus dan komt er nog eens $54.00 bij.

Op onze 21-daagse "inclusive Tour"-groepen met minstens 15 deelnemers betaalt U voor een retour $255.00 + $76.00 voor landarrangementen (voor accommodatie, auto, enz.). Gaat U niet in groepsverband, maar besteed U wel $75.00 voor landarrangementen dan krijgt U $32.00 korting op de 21-daagse retourprijs van $338.00 en betaalt U $306.00.

Op al deze tarieven reizen kinderen van 2 tot 12 jaar voor de halve prijs en kinderen onder 2 jaar voor 10%.

Vanaf Toronto worden alle genoemde prijzen $50.00 hoger, maar krijgt U op deze $50.00 de normale kortingen voor het gezinsplan.

Wij geven U gaarne zonder enige verplichting deskundig advies hoe U het voordeligst kunt reizen. Iedere Vrijdag in Juli hebben we nog plaats beschikbaar op een directe vlucht van Toronto naar Amsterdam en terug op onze 21-daagse "Inclusive Tour"-groepen.

Valentine Travel Service ltd. — Lucas Koops, manager
1642 Bayview Ave., Toronto 17, Ont. tel. 485-0336 (24 hrs)
open Monday through Saturday 9 am—6 pm.

London Travel Bureau — Herman Koops, manager
Postian Building, 395 Dundas Street, London, Ont. tel. 432-1141

Church Announcements

CHR. REF. CHURCH

Called

by Winnipeg (Kildonan), Man., Rev. A. Leegwater of First Lacombe, Alta.

Accepted:

to Hamilton (Immanuel), Ont., Rev. Wm. L. VanderBeek, presently in the Netherlands.

FREE CHR. REF. CHURCH

Declined:

London, Ont., Rev. J. Overduin of Mitchell, Ont.

ONTARIO MINISTERS' INSTITUTE

A meeting is scheduled for April 29, 1969 to discuss the "New Theology". Kooistra and Praamsma, two doctors in theology, will address the meeting. A panel (birds of diverse feathers) will be organized.

That Tuesday, April 29, 1969 the Ontario ministers of the Chr. Ref. Church will have a day of encounter in the Rehoboth Christian Reformed Church of Etobicoke, 800 Burnhamthorpe Rd., Toronto, just west of Highway 27, south of Highway 401.

Coffee will be served at 9.00 a.m. The meeting starts at 9.30 a.m.

Rev. John VanHarmelen, secr.
R.R. # 8, London, Ont.

Retiring?

Settle in Penticton in the beautiful
Okanagan Valley in B.C.

Land of sun, beaches and fruit. Our newly organized church has a membership of 20 families.

For further information write to:

CHR. REF. CHURCH, P.O. Box 491, PENTICTON, B.C.

BOOK NOOK

De Jong e.a. - "CRISIS IN THE REFORMED CHURCHES" $4.29

Edward J. Young - THY WORD IS TRUTH $2.50
(A defense of the Bible as the infallible and inerrant Word of God.)

CAHIERS VOOR DE GEMEENTE:
Dr. Schippers - Jezus Christus in het historisch onderzoek $1.95
Prof. Dr. Koole - Verhaal en feit in het Oude Testament $1.95

SPEELMAN'S BOOKHOUSE LTD.

10 Golfdown Dr. REXDALE, (ONT.) 741-6563

CALVINIST - CONTACT
CHRISTIAN WEEKLY
P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ontario
Phone 547-1488 and 547-1489

Editorial Council: Revs. J. Geuzenbroek (president), J. Van Harmelen (secretary), Dr. R. Kooistra, Mrs. I. Parlevliet, Dr. L. Praamsma.

Editor: D. Farenhorst.

Publisher: Guardian Publishing Company Ltd., Hamilton, Ontario.
Calvinist-Contact is published every week.
Closing: Wednesday noon. Mailing: Friday preceding the date of issue.

Subscription price	One year	Two years
Canada	Can. $5.50	Can. $10.00
United States	U.S. $5.50	U.S. $10.00
Other countries	Can. $6.50	Can. $12.00

All communications should be addressed to the office of Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ont.

HERKENNING

Pasen is nu achter de rug en zeer binnenkort hebben wij Hemelvaartsdag. Dat is helemaal geen nieuws en er is waarschijnlijk wel niemand, die het iets doet. Wat zou het iemand doen?

Ach nee, als Pasen en Hemelvaartsdag alleen twee van de christelijke feestdagen zijn, dan is het alleen een kwestie van welke tijd van het jaar wij beleven. Zo is er een tijd voor Pinksteren en een tijd voor Kerst.

Wij willen echter even een vergelijking maken met de discipelen van de Heiland. Voor hen was de tijd tussen Pasen en Hemelvaartsdag een periode van intense spanning. Wat zou er gaan gebeuren? Het kon toch allemaal niet zo blijven zoals het was! Zij hadden Zijn veroordeling meegemaakt en Zijn kruisdood en toen Zijn opstanding en verschijningen. Dat waren alle zulke evenementen geweest, dat het haast onmogelijk is voor een menselijk brein om dit te verwerken. En als zij dan op weg zijn naar de Olijfberg moet het grote woord er maar uit: Heer, zult Gij in deze tijd het koninkrijk aan Israel oprichten?

Dat waren de mensen in de spanning. Op zulke mensen worden wij wel een beetje jaloers. Mensen, die iets van het Koninkrijk verwachten, voor hen zelf en voor de gehele wereld.

In zekere zin leeft die spanning er buiten de kerk ook. Ze wordt wel niet als zodanig erkend, maar ze is er wel. De spanning namelijk dat ieder mens op een gegeven moment toch zal moeten zeggen of hij voor of tegen de Christus is. Want in Hem vindt de mensheid de scheidslijn. "Wie niet voor ons is, is tegen ons, en wie niet met ons vergadert, die verstrooit", heeft de Heiland zelf gezegd.

Volgens een bericht in het Amerikaanse weekblad TIME is er onlangs een "international symposium on unbelief" gehouden. Ziet u, zeggen we gauw, dat is een samentrekken van krachten tegen Christus. In dat symposium, dat gefinanceerd werd door de Foundation van Fiat's autofabrieken, hebben vier en twintig geleerden zich bezig gehouden met een onderzoek naar "de cultuur van het ongeloof". Harvey Cox (de bekende schrijver van het boek "The Secular City") meende, dat hypokrisie en niet ongeloof het werkelijke religieuze probleem van onze tijd is. Een ander, een socioloog, beweerde dat van jaren her het christendom geneigd is geweest een zekere intellectuele samenhang van een stel dogma's te vereenzelvigen met geloof. Deze geleerde meende, dat de overtuigingen die sommige jonge mensen tegenwoordig hebben, geen geloof genoemd kunnen worden omdat zij in genen dele betrekking hebben op God.

Weer een ander meende, dat kinderen, die grootgebracht worden in een christelijk tehuis en daarna met de harde wereld in aanraking komen, hun geloof vaarwel zeggen, niet omdat het evangelie ongeloofwaardig is, maar omdat de kerk ongeloofwaardig is.

Zo zijn er meer dingen in dit symposium gezegd, maar wat er ook gezegd is, het kwam neer op hetzelfde thema: het kan zo niet blijven. Er moet iets gebeuren.

Nu kan men zeggen, dat dit de worsteling van het ongeloof tegen het geloof is. Dit is ook zo. Maar er is meer hier. Er is eveneens een teleurstelling hoorbaar in de geinstitueerde kerk. De geleerden zijn het er over eens, dat de mensen in de kerk in een zekere tredmolen lopen, dat de geloofwaardigheid en aantrekkelijkheid van het christen zijn wegneemt.

Wij geloven niet dat het juist is om aan deze gedachtengang schouderophalend voorbij te gaan. Weet u wat het is: die mensen die God niet kennen trachten toch God te zien, in de gelovigen, in degenen die naar Zijn Naam zijn genoemd. Zeker, daar is de Bijbel, de Openbaring van God. Maar wat die bijbel doet, welke uitwerking die bijbel heeft en welk antwoord die bijbel krijgt, moet teruggevonden worden in het leven van hen die zich aan die bijbel onderwerpen.

Zien wij het goed, dan was dit het grote struikelblok voor dit symposium. Ze vonden het niet. En daarom zochten zij naar wat anders. En daarom ook noemen zij de mensen, die naar de kerk gaan, hypokrieten. Dat horen wij liever niet en dit oordeel is wellicht ook veel te streng.

Maar voor de mensen, die buiten de kerk leven, is dit vaak de enige conclusie, waartoe zij komen kunnen. Zó zien zij ons, ten rechte of ten onrechte, maar zó zien zij ons.

Misschien — het is maar een losse gedachte — misschien moet de kerk wakker geschud worden door de mensen buiten de kerk. Want de Heiland is opgestaan, you know, dat betekent, dat de dingen niet kunnen blijven zoals zij waren. De discipelen vroegen of de Heiland in hun dagen het Koninkrijk aan Israel zou oprichten. Goed, die mensen waren er naast, die hadden nog steeds dat aardse, Israelitische koninkrijk in hun hoofd. Maar ze waren tenminste in spanning. Ze verwachtten teminste iets.

Wat verwachten wij? Verwachten wij, dat de opstanding van de Heiland ons iets zal doen? Dat die opstanding ons uit de dorre sleur, ook uit de dorre kerkelijke sleur, zal halen om echt opnieuw, opnieuw met Hem te beginnen? "Die de Here verwachten zullen de kracht vernieuwen", zegt een der psalmen. De kracht vernieuwen om te leven in het nieuwe begin, dat Jezus al gemaakt heeft.

Christen zijn (en lid van de kerk zijn) wil zeggen: dat iemand God in mijn leven herkennen moet. Dat is een erg zware, geladen gedachte. Maar het is toch echt niet anders. Een ander moet God in mij herkennen. Dat wil dus zeggen: als iemand mij ziet, als hij mijn leven ziet, als hij mij gadeslaat in mijn verkeer met mijn mede-kerklieden, mijn mede-gelovigen, dan moet hij kunnen zeggen: Nu zie ik, wie God is.

D.F.

★ ★ ★

EEN ROEP TOT TERUGKEER?

Als er één vraag tegenwoordig in de reformatorische kerken leeft, dan is het wel de vraag hoe men de Bijbel lezen moet. De meningen daarover zijn nogal verdeeld. En in het bijzonder hebben de laatste publicaties in Nederland veel bijgedragen tot de spraakverwarring.

Het is geen wonder dat menigeen gaat twijfelen aan hetgeen vroeger zo vast scheen. En wij doen er goed aan wel te beseffen, dat dit niet zonder gevaar is. Er zijn mensen, die vroeger nimmer enige twijfel ten aanzien van de bijbel hebben gehad, maar die nu de vaste grond onder hun voeten voelen wegzinken. Er zijn anderen, die het als het ware als een verruiming ervaren, dat hen nu wordt verteld, dat zij niet alles meer letterlijk behoeven op te vatten.

Het is wel te begrijpen, dat menigeen zich afvraagt, waar dit op uitloopt. Wij kunnen zo toch niet doorgaan? We groeien hoe langer hoe verder uit elkaar.

Dat het verschil van inzicht diep ingrijpt blijkt wel uit twee brieven, die wij ontvingen. Beide brieven zijn van Christian Reformed predikanten. De ene predikant schrijft:

> *"I appreciate certain articles you print, and was happy to notice that finally we have received a more balanced view of the Kuitert issue from the pen of Dr. Kooistra. I wish to thank you for printing his articles."*

terwijl de andere predikant schrijft:

> *"Kooistra is erg zwak over K's treurig boekje. Wat krijg je nu voor leiding uit zulk quasi-knap geschrijf? Deze nieuwe ideeën moeten volstrekt afgewezen worden. Wie even meegaat, raakt er niet meer van los."*

Deze brieven zijn tekenend. Zij laten ons wel goed zien, hoe wij met elkaar in het moeras zitten. En het lijkt ons toe, dat wij geen haar opschieten als wij blijven doorgaan met ons duelleren. Hoe komt dit toch?

Hoe het komt? Wij zijn er van overtuigd, dat het komt omdat wij de bijbel zelf verkeerd of althans verschillend beoordelen. Wij hebben de historie van de bijbel beschouwd zoals wij alle andere historie beschouwen en toen kwamen wij in botsing met historische nauwkeurigheid. In gelijke zin zijn wij in botsing gekomen met de geologie, met de biologie, zelfs met de theologie.

In de bijbel wordt ons niet verteld HOE alles was en is, maar WAAROM alles was en is. Dat maakt een enorm verschil. God vertelt ons daarin hoe Hij Zijn in zonde gevallen wereld verlost, hoe Hij zijn Kerk verzamelt en bouwt, hoe Hij Zijn koninkrijk vestigt en hoe dit alles moet uitlopen op dat grote moment, dat Hijzelf de "bruiloft des lams" noemt.

Dit Goddelijke relaas klopt niet altijd op onze menselijke overwegingen, maar nu moeten wij oppassen dat wij dan niet onze menselijke overwegingen het beslissende woord laten spreken. In de bijbel spreekt God en zegt Hij Wie Hij voor ons is, afgedacht van het feit of die openbaring wel klopt met onze wetenschap. God spreekt en dat moet er ons toe dwingen om DAARNAAR te luisteren. God zegt ons in Zijn Woord, dat Hij bouwt en hoe Hij bouwt. Dan kan het best zijn, dat wij met onze menselijke historie beschouwing daarin "flaws" vinden. Maar wij moeten niet vergeten, dat God bouwt, en in dat bouwwerk gebruikt Hij wat Hij daarvoor nodig acht. Dan kan het best zijn dat hier en daar mensen of gebeurtenissen wegvallen. Zo ontbreken er in het geslachtsregister van Mattheus 1 drie koningen, die wel terug te vinden zijn in het Oude Testament, maar die blijken niet essentieel te zijn in de opbouw van de Christus genealogie. En zo zijn er waarschijnlijk meer weglatingen te noemen of schijnbare onjuistheden aan te wijzen. Maar die weglatingen en onjuistheden vallen weg, als wij zien dat God ons in Zijn Woord de bouw van Zijn Kerk en Koninkrijk voorhoudt.

Dit is niet nieuw. Een dergelijke gedachtengang vonden wij reeds bij mannen als J. C. Sikkel, Geerhardus Vos, S. G. de Graaf, K. Schilder, B. Holwerda en meer. Maar hun gedachtengang is om welke reden ook helaas op de achtergrond geraakt.

Het is daarom met zeer veel dankbaarheid, dat wij kennis namen van een boek, dat onlangs op de markt verschenen is. (Het is eigenlijk maar een boekje, want het telt helemaal maar 92 bladzijden.) Dit boek bevat de lezingen van de professoren Arnold De Graaff en Calvin Seerveld, die zij hebben gehouden voor de studie conferentie van de Association for the Advancement of Christian Scholarship. Het trof ons, dat een vereniging, die zich geworpen heeft op de "Advancement of Christian Scholarship" een boek als dit presenteert. Als de bijbelbeschouwing die deze professoren in dit boek uiteenzetten de grondslag is voor de "advancement of Christian scholarship", dan scheppen wij moed. Dan wordt de bijbel weer benaderd zoals hij benaderd wil worden, dat is als de openbaring van God, de ontvouwing van Gods gedachten, de "blue print" van Gods werk in en met de mensen en in en met de wereld.

Wij hebben daarom aan dit boek een tamelijk uitvoerige bespreking gewijd, die men elders in dit nummer aantreft. Wij zouden wel willen, dat iedereen dit boekje las. Daarin wordt, ons inziens, nu precies gezegd, wat er onder ons aan de hand is, niet zozeer dat de nieuwe theologie wordt behandeld, maar veelmeer door aan te tonen hoe wij de bijbel moeten lezen en hoe wij die niet moeten lezen.

Wij willen niet verhelen, dat wij enthousiast zijn over de verschijning van dit boek. Wij beseffen heel goed, dat dit slechts een begin is en dat wij nu verder moeten. Maar er is niettemin reden genoeg om God te danken, dat dit begin gemaakt is. Want zo hebben wij het gelezen. Wij hebben het gelezen alsof God door dit boek de kerken terug roept tot het luisteren naar wat Hij zeggen wil in Zijn Woord.

Zal DIE roep weerklank vinden onder ons?

D.F.

Wij lazen voor U

W. Baas: "BIJ HOOG OF BIJ LAAG?" Uitgave Kok, Kampen. 135 pp.

"Waarom ik dit boekje geschreven heb, vraagt u? Omdat ik het niet verdragen kon, dat het kerkelijk leven in Nederland, en met name in de Gereformeerde Kerken de hoog-kerkelijke weg zou worden opgedrongen, zonder dat ook maar iemand, om met de profeet te spreken, de bek open deed of piepte."

Zo begint Ds W. Baas zijn boeiend relaas. Deze pocket boeit inderdaad van begin tot eind, niet in het minst vanwege de scherpe spot en de oer-geestige situatietekeningen, waarmee hij zijn betoog kruidt.

De schrijver fulmineert tegen de zgn. hoogkerkelijke richting in de kerken in Holland, waarbij alles wordt gereglementeerd, vaste en strakke liturgieën worden opgesteld, die steeds meer de kant van de roomse eredienst uitgaan, en waarbij de spontaniteit het altijd moet afleggen tegen het plechtige. Hij moet niets hebben van speciaal heilige tijden, plaatsen en personen. Immers: "Het onderscheid tussen heilig en onheilig, dat samenhing met de voorlopige aard van de oude bedeling, is dus met Christus' komst vervallen. In beginsel is de wereld in Christus geheiligd" (p. 11). Dit is een van de grondregels van dit boek. Zo vindt hij het ook verschrikkelijk, om de Zondag nog te vieren als de oudtestamentische Sabbat en kan hij geen enkel goed woord vinden voor wat hij noemt: "Het naargeestige sabbatistische karakter van onze zondagsviering" (p. 51).

Het ligt in de lijn dat de auteur ook niets moet hebben van het geven van allerlei "gewijde" namen aan nieuwe kerkgebouwen, zoals "Barmhartige Samaritaan-kerk", "Olijfberg-kerk" en "Messias-kerk". Hier is een staaltje van zijn spot: "Enige tijd later hoort men de jonge mensen tegen elkaar zeggen: "Ga je mee naar de Messias?" "Zeg, we hebben morgen een gezellige avond in de Olijfberg!" Ook moet u niet schrikken als u op een goeie dag wordt meegedeeld: Heden bij de uitgang kollekte voor de centrale verwarming van de Barmhartige Samaritaan." (p. 32)

De hoofdmoot van het betoog is de polemiek tegen de nieuwe orde van eredienst, zoals die in de Gereformeerde kerken wordt ingevoerd tegenwoordig. Daarin wordt volgens ds Baas de Heilige Geest aan banden gelegd, Die immers het eigentijdse geluid wil gebruiken en de middelen van vandaag om het Evangelie door te laten klinken. Waar de Geest is, daar is vrijheid. Maar in die nieuwe orde van eredienst is alles tot in de puntjes geregeld en staat alles stijf van de plechtigheid.

Het voortdurend beroep op de liturgische praktijken van de kerk in het verre verleden gaat volgens de schrijver absoluut niet op. De kerkgeschiedenis leert ons duidelijk, dat naarmate de bezieling en de persoonlijke geloofsbeleving gingen kwijnen de behoefte steeg om alles in de eredienst nauwkeurig voor te schrijven. Het is zeer de vraag, of allerlei liturgische zaken zo goed zijn, omdat de "oude kerk" ze ook had. "Maar u weet toch wel, dat de oude kerk, al heel gauw na de Nieuw-Testamentische tijd, op een verkeerd spoor geraakt is? In de plaats van de rechtvaardiging door het geloof kwamen werkheiligheid en moralisme.... Ik kan niet anders dan wantrouwig staan tegenover een liturgie, die uit deze tijd afkomstig is en het feit, dat iets reeds in de oude kerk of reeds in de Romeinse mis voorkomt, is m.i. nog geen annbeveling" (p. 106, 107), waarmee we het van harte eens zijn! Dergelijke voltreffers komen we vaker tegen in dit boek.

Men hoeft het natuurlijk niet met alles eens te zijn, om van dit nuchtere boek te genieten. Zo lijkt het ons alles behalve bijbels, om het karakter van het bijzondere ambt zo te verdoezelen, dat het praktisch opgaat in het algemene ambt van alle gelovigen (zie p. 19). Van een dergelijke ambtsnivellering, die kenmerkend is voor allerlei sekten, maar ook in onze eigen kringen soms nog aanhang vindt, is nog nooit in de kerkgeschiedenis veel goeds gekomen.

Evenmin kunnen we accoord gáan met het grote contrast, dat de schrijver meent te moeten zien tussen "het mooie en indrukwekkende" aan de ene kant en "het "eenvoudige en echte" aan de andere (p. 76, 77). Naar onze bescheiden mening zal men voor een gepaste en eigentijdse orde van eredienst niet hoeven te kiezen tussen mooie en eenvoudig, indrukwekkend en echt, maar zal er plaats moeten zijn voor al die elementen. Dit is een valse tegenstelling, waarmee in dit boek teveel wordt geopereerd.

Maar dat neemt niet weg, dat we bijzonder van dit pocketboek hebben genoten en het graag in handen zouden zien van allen, die tegenwoordig te ver overboord hangen in hun drang naar een verheven, hoog-kerkelijke liturgie, alsmede in handen van hen die met een benauwend conservatisme afgoderij bedrijven met verouderde vormen van eredienst en met een opgewonden alarm blazen, als er "iets nieuws' wordt ingevoerd in de liturgie. Inderdaad, waar de Geest des Heren werkt, daar is vrijheid en ruimte genoeg voor het spontane en kan het "vastgestelde" en het 'vertrouwde" remmend en dus anti-geestelijk werken.

A. De Jáger.

JORDANIË

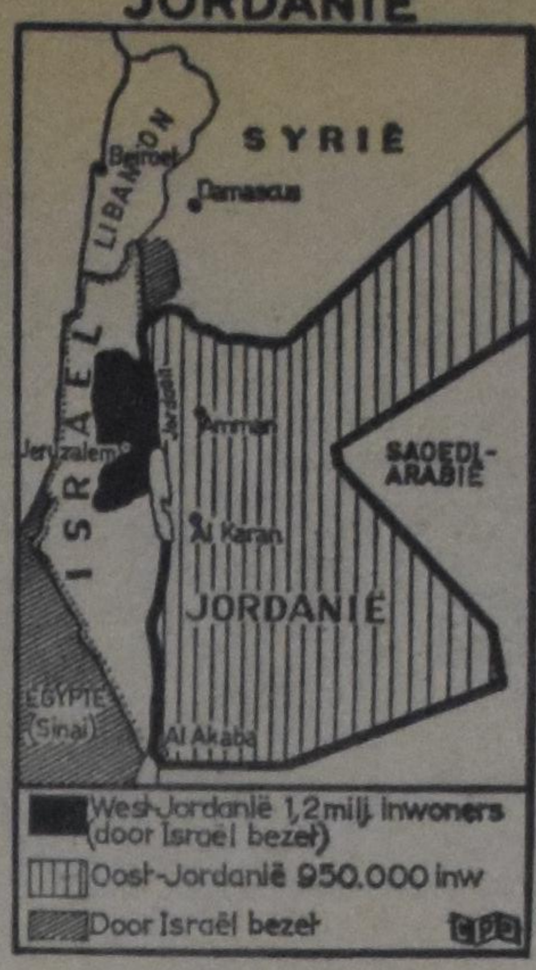

JORDANIE WAARHEEN?

Ter verduidelijking van de speciale positie waarin Jordanië verkeert in de verhouding met Israël, geven wij in de kaart een overzicht van een situatie die politiek explosief is.

West Jordanië is thans door Israël bezet. In dit gebied woont het grootste deel van de bevolking van Jordanië, ook woont hier de helft van de Palestina vluchtelingen (ca. 300.000).

Zullen de gevolgen van sabotage en de daarop volgende vergeldingsacties niet tot een nieuwe gewapende strijd voeren dan zal de politiek een duidelijke oplossing moeten brengen. Er zijn reeds politieke stemmen waarneembaar die een zelfstandige Arabische staat uit West Jordanië willen vormen. Zou dit gebeuren dan krijgt Jordanië weer zijn omvang die het in 1948 bezat. Mogelijk zou het gelijkertijd een politieke stabiliteit verwerven die het tot op heden nauwelijks heeft bezeten. Het is ook mogelijk dat Israël het gebied van West Jordanië blijvend onder zijn gezag wil houden, als resultaat van de laatste strijd. Hoe dan ook, politieke hoogspanning rond de status van West Jordanië zal zeker niet uitblijven.

PREMIER LOUIS ROBICHAUD, de vooruitstrevende premier van New Brunswick, wees er tijdens de kortgeleden in Ottawa gehouden Constitutional Conference op, hoe vernederend het voor de maritieme provincies was, om bedelaars te lijken tegenover de andere Canadese provincies. (Globe and Mail Photo)

Vegetable- and Flower Seeds
Groente- en Bloemzaden

BLOEMBOLLEN, VRUCHTBOMEN, AARDBEIENPLANTEN, HEESTERS, VASTE PLANTEN, ENZ. ENZ.

Ook: HOLL. SPERCIEBONEN, SNIJBONEN, KROPSLA, BOERENKOOL, BRUSSELS WITLOF, ANDIJVIE, POSTELEIN, WORTELEN, ETC. ETC.

Tevens: HOLLANDSE KAMERPLANTEN.

Prijscourant op aanvrage geheel gratis — Ask for our FREE catalogue.

1969 is our 20th year in business in Canada.

WILLIAM DAM SEEDS
West Flamboro, Ont.

Location at: CHRISTIE'S CORNERS, between Bullock's and Peter's Corners, 4 miles West of Dundas, on No. 8 Highway.

Open: Daily from 9 a.m. till 9 p.m., Saturdays 9 till 6, closed on Sundays.

Phone: 628-6641 DUNDAS.

LEZERS SCHRIJVEN

HET AMBT ALLER GELOVIGEN

Er was een vergadering van de mannenvereniging ergens in Canada. De zondag daarvoor was er op het bulletin van de kerk aangekondigd, dat er op die vergadering zou gesproken worden over "Het ambt van alle gelovigen". En van de ruim 200 mannelijke leden van die kerk waren er nu 12 gekomen, die dachten dat ze op deze vergadering, door het bespreken van dat onderwerp nog wel iets konden leren. In elk geval ze waren er.

Ter opening werd een gedeelte van Jacobus gelezen. Het gaat daar over het geloof dat alleen door daden herkend kan worden als een waarlijk geloof. Wat baat het als je al geloof hebt, maar je hebt de werken niet? Kan dat geloof je behouden? Gelijk het lichaam zonder geest dood is, zo is ook het geloof zonder werken dood. In dit licht werd door de inleider dit "ambt der gelovigen" besproken. En ook in discussie daarna kwamen deze gedachten telkens naar voren. Belangrijke vragen kwamen aan de orde. Bestaat er geen gevaar dat onze eerste taak als gelovigen en als kerk, n.l. de verkondiging van Gods Woord dichtbij en veraf, in het gedrang komt door dat er zoveel van ons gevraagd wordt voor Christelijk lager en hoger onderwijs? We kunnen toch het geld dat nu naar dat Christelijk onderwijs gaat, niet meer gebruiken om er zendelingen en evangelisten mee te onderhouden? Nemen wij eigenlijn niet wat te veel hooi op onze vork?

Dit zijn geen nieuwe vragen, en ik denk dat ze af en toe bij meerderen wel eens opkomen. Onder ons is wel eens wat verschil van mening daarover. Sommigen onder ons heffen dan waarschuwend hun vinger op en zeggen: we moeten niet te veel te gelijk willen, doe maar wat kalm aan, en het motief dat het nog wel eens schade zou kunnen betekenen aan onze zendings taak lijkt nog erg gewichtig en vroom ook. Wat we voor Christelijk *lager* onderwijs offeren, dat vermindert het aantal zendelingen (op deze manier doorgedacht) al heel wat. Waarom moet er dan ook nog van ons gelovigen gevraagd worden, dat we voor Christelijk *hoger* onderwijs geven?

En dan zijn er nog velen die ook dat nog niet voldoende vinden, maar nog een stap verder willen gaan, en zelfs willen eisen dat we als gelovigen ons ook inspannen tot het verkrijgen van een Christelijke Vrije Universiteit. Gaat het nu niet wat te ver? Behoort dat nu allemaal tot het vervullen van ons ambt als gelovigen?

Wat we aan het ene geven onttrekken we dat dan niet aan het andere? Het kwam duidelijk uit in de bespreking dat we als we echt trouw willen zijn als gelovigen, dat we dan van niet *één* van deze dingen onze hand kunnen aftrekken. Het ene moeten we doen en het andere mogen we niet nalaten. En ook: dat we dat als *gelovigen* moeten doen, en dat betekent dat we zien op het gebod, en de uitkomst over mogen laten aan Hem die ons dat gebod geeft. En dat gebod houdt dan ook in, naast het uitzenden van zendelingen, dat we onze kinderen, onze teenagers en onze studenten niet alleen en uitsluitend onder de algehele invloed van het ongeloof mogen laten. De gelovigen zullen ook in die bolwerken van Satan moeten doordringen met het zwaard des Geestes, hetwelk is Gods Woord. Het zou schuldige nalatigheid zijn, en zondige kortzichtigheid als we de verlossing en bevrijding van het gehele leven opeisende evangelie op die terreinen van het onderwijs niet brachten. Zo gezien kunnen de Christelijke lagere en high schools en de AACS grote dingen doen voor de door werking van Gods Woord in het brede leven.

Ja het was een goede vergadering. Jammer dat er nu maar 12 mensen waren. Dit bewijst dat de plichten, die het ambt der gelovigen meebrengt, door heel velen niet meer duidelijk gezien worden. Kunnen wij niet beter worden? *Kunnen* wij niet of *willen* wij niet? Of zien we niet meer waar het in de wereld omgaat? Want gelijk het lichaam zonder geest dood is, zo is ook het geloof zonder werken dood. Tot die werken van het geloof behoort ook het meeleven met het werk van de mannen vereniging. En een verzoek om meer trouw en liefde daarvoor gaat hiermee tot allen uit, die hierin nog wel iets beter konden worden.

Een bezoeker

(Naam bij de redactie bekend)

RAPPORT UIT OTTAWA:

Een gegarandeerd jaarlijks inkomen

door Norman Campbell,
Parliamentary Press Gallery

(Canadian Scene) — Kan een gegarandeerd jaarlijks inkomen (soms ook wel negatieve inkomstenbelasting genoemd) leiden tot een toestand waarin geen armoede meer gekend wordt, iets wat met geen enkel ander systeem tot stand kon komen? Een speciaal parlementair comité onder leiding van senator David Croll is een tweejarige studie begonnen om te trachten een antwoord op deze veelomvattende vraag te vinden. Door de schatting van Senator Croll, dat hiervoor twee jaar nodig is, wordt dus de eventuele invoering van een Guaranteed Annual Income voor tenminste twee jaar uitgesteld.

Er bestaan verschillende opvattingen in het Kabinet zelf en ook in de gelederen van de twee grootste partijen over de vraag of een dergelijk systeem wenselijk of practisch is. Z.E. John Munro, de Minister van Gezondheid en Sociale Diensten verklaarde onlangs dat het GAI systeem in studie was. Enkele uren later zei de Minister van Financiën, Z.E. Edgar Benson, dat hij niet kon zien hoe het plan doorgang kon vinden, omdat de kosten tenminste $800 miljoen per jaar zouden bedragen, en wel zouden kunnen oplopen tot $2 biljoen.

Maar, zegt Senator Croll, niemand weet precies hoeveel er thans in het kader van sociale verzorging wordt uitgegeven in Canada, en in welke mate dit bedrag verlaagd zou kunnen worden als de gezinnen die er thans van profiteren, een gegarandeerd jaarlijks inkomen zouden hebben. Het zou tevens leiden tot een drastische verlaging in administratiekosten.

Het is verheugend te zien hoeveel aandacht er thans in Canada wordt besteed aan pogingen om tot opheffing van bestaande armoede te komen. De armen — die thans dus op andere manieren worden gesteund — wordt gevraagd hun mening te kennen te geven, hun ervaringen weer te geven en voorstellen te doen voor betere regelingen. Men overweegt ook om deze mensen in privé te ontmoeten, opdat zij hun meningen vrijuit en zonder zich te hoeven schamen kunnen uiten.

De heer Munro heeft aangekondigd dat het National Council of Welfare, dat tot nu toe heeft bestaan uit 11 regeringsvertegenwoordigers en 10 particulieren, uitgebreid zal worden met een aantal personen die financiële steun ontvangen via Canada's sociale diensten. Het is de taak van dit comité de regering voor te lichten over de gewenste politiek ten aanzien van sociale verzorging.

Het vreemde is dat niemand eigenlijk precies weet hoeveel er in Canada wordt uitgegeven voor sociale verzorging. Het kan voorkomen dat een gezin wordt geholpen door drie verschillende regeringsdiensten, terwijl het bovendien hulp ontvangt van privé instellingen. En dat maakt het erg moeilijk te schatten hoeveel er wordt uitgegeven.

De uitgaven die door de federale regering worden gedaan op dit gebied zijn verspreid over allerlei departementen en de naam van het departement duidt helemaal niet aan dat men zich met sociale verzorging bezig houdt. In een recente studie van de Canadian Tax Foundation kan men lezen dat de volgende departementen fondsen beschikbaar hebben gesteld voor sociale verzorging: het Department of national health and welfare, de Advocaat-Generaal, het Departement van Vervoer, het Departement van Openbare Werken, het Departement van Arbeid en het Departement van Financiën.

MACHINE THAT WOULDN'T LET GO. Mrs. William Thiel of Toronto went to buy stamps at a post office and ended up with her finger stuck in a vending machine for an hour until police freed her with oil. She had tried to release a stuck coin.

DE STENEN BRUID

door
M. Van Nuis-Zuidema

(42)

Tera ruimt de grote ronde tafel, waar als gewoonlijk romans en muziekboeken en losse tekeningetjes en vaasjes bloemen een gezellige chaos vormen, wat leeg.

Ze doet het langzaam, met een geheimzinnig gezicht naar Ellewien, om haar echt nieuwsgierig te maken. En Ellewien denkt aan de schets, die ze toen heeft gezien. Het water en daar, overal bovenuit, gedeeltelijke huizen, enkele daken, en zwiepende boomtoppen, gebogen door de storm.

Meteen ziet ze een beeld uit haar vakantie. Wonderlijk, dat die vergelijking haar nu pas treft. De golvende korenvelden, waartussen ook weggedoken de kleine huisjes, die er met hun lage daken soms maar net bovenuit piepten. Boomstruiken, verwaaid in de wind . . .

Tera legt een grote map op tafel, waarin ze heel zorgvuldig losse schetsen heeft geborgen, en in de flap kleine velletjes papier, met gedichtjes erop.

"We gaan een boek maken, Ellewien. Een vriendin en ik, samen. Zij heeft de versjes gedicht en de verhaaltjes geschreven. Die zijn al klaar. Kijk eens, het wordt een kinderboek van dit grote formaat. Ik maak er de platen bij. Van die prachtige, gekleurde platen moeten het worden, waar ieder kind met verrukking naar zal kijken. Net zo groot als deze bladzijden. En dan nog wat kleintjes, zo tussen de versjes door."

"O! Tera!" Ellewien slaakt opeens een kreet van verrassing als ze de losse schetsen bekijkt. "Maar dat is Celestientje!" Meteen ziet ze in het gloeiende gezicht van Tera, waarin nu de spanning wijkt en een blijde lach openbloeit.

"Ik had express niets gezegd. Ik wilde weten, of je haar zou herkennen."

"Natuurlijk herken ik haar!" lacht Ellewien. "Ze is het precies. Dat smalle witte snuitje en die pientere, ondeugende oogjes."

"'t Was toch een lief ding . . ." Tera beziet opnieuw de plaat en droomt even weg in de herinnering.

Ellewiens gedachten gaan ook terug naar de dagen, dat ze allemaal hier waren. Ze hoort weer Tera's stem: het was toch een lief ding. Zou . . . Tera haar erg missen? En de jongetjes?

"Horen julle nog wel eens iets van hen?"

"Soms. En dat het niet méér gebeurt, ligt het meest aan mij, hoor. Ik ben niet altijd even vlot in het beantwoorden van brieven. En dan . . . och, je ontgroeit elkaar ook weer. Maar in ieder geval, voor zover ik weet maken ze het best. Hun huis had niet zo heel veel geleden en kon weer goed opgeknapt worden . . ."

Beiden staren voor zich uit. Allebei zijn ze in het dorp. Tera ziet het, zoals ze het zich in haar fantasie voorstelt. Ellewien, zoals ze het zag, die ene, gure winterdag van de begrafenis.

"Kom jij er nog wel eens, Ellewien?"

Ellewien schudt van nee.

"Nooit eens bij je oom en tante?"

"Nee."

"Hè, dat is jammer. Ze hielden veel van je, Ellewien, en zij zijn ook maar alleen nu. Zij . . . hebben ook veel verloren. Ik denk dat ze wel erg blij zouden zijn, als ze je eens zagen. Je tante kwam immers veel bij je moeder . . . ja, dat moet toch wel erg voor haar zijn."

Ellewien ziet op. Argwanend. Meteen denkt ze aan het "ja" van die oude dominee in dat vrolijke kerkje. Een "ja" waar ze zich steeds meer toe gedrongen voelt.

"Als je nu nog eens ging? In de vakantie. Ik vind tante Cor zo'n lieve vrouw. En oom Jan had het ook op jou, meisje, dat heb ik wel begrepen. Of . . . is het te moeilijk voor je?"

Aan de leuning van Ellewiens stoel bungelt haar tasje. Ze heeft het er opgehangen, toen ze tekeningen ging bekijken en het van haar schoot op de grond gleed.

Langzaam knikt Ellewien van ja, maar ze kan Tera niet zeggen, hoe moeilijk ze het vindt. Hoe vreselijk, ontzaglijk moeilijk.

Tera legt haar hand even vluchtig op de hare. "Ik kan er wel iets van begrijpen, hoor, en toch, toch zou het fijn zijn, als je het deed."

Stil drupt er een traan langs Ellewiens gezicht, die ze met een ruk van haar hand wegveegt.

"Ik geloof . . . dat ik het moet."

Ze neemt een brief uit haar tasje.

"Hier, lees zelf maar."

Oom Jan schrijft, dat tante Cor ziek is geweest. Ze mag wel weer op, maar zal toch nog veel moeten rusten.

Hij vraagt niets aan Ellewien, maar wel schrijft hij: "Gelukkig hebben we voor een paar uur 's morgens een hulp kunnen vinden."

Tera vouwt de brief dicht. Haar gezicht staat opgewekt. Vrolijk.

"Nou, Ellewien, ik vind dat het je erg gemakkelijk wordt gemaakt."

Dit antwoord verbaast Ellewien.

"Waarom?"

"Wel, er blijft je immers geen keus meer."

"O, vind je?" En dan breekt bij Ellewien de lach door. Een bevrijdende lach.

"Het klopt allemaal zo precies!" zegt ze, nu tot verbazing van Tera.

"Wat?"

"Op de preek van verleden week zondag. We hadden zo'n oude dominee, en dat leek ons niets, maar toen hij begon . . . het was echt de moeite waard."

Tera luistert aandachtig, als Ellewien vertelt wat ze ervan heeft onthouden. En ze knikt mee als Ellewien eindelijk zegt: "En nu, nu moet ik wel "ja" zeggen."

"Je kunt er alleen maar blij om zijn, kind."

Tera staat op om voor het eten te gaan zorgen.

Ellewien staat ook op en ze heeft het gevoel, of ze nu, nu eindelijk, echt met haar rug tegen die poort si gaan staan. Maar dat vertelt ze zelfs Tera niet.

Er komt een verlangen in haar. Een haast. Het is als een stroom, die heel haar wezen doortrekt.

"Ik moet nog even naar m'n kamer," vertelt ze beneden in de keuken. "Als ik nu morgen eens vertrek? Morgenavond even naar kennissen, dat heb ik beloofd, en dan overmorgen naar tante Cor tot het eind van de vakantie."

"O, Ellewien, wat zal ze blij zijn!"

Die avond brengen Tera en Hein samen Ellewien terug. Paul en Marion zijn in de huiskamer aan het pingpongen. Laura zit met een boek onder de leeslamp. Berend is naar de post.

"Ik moet morgen weg. Tante Cor is ziek en ik ga haar wat helpen."

Verbaasd kijkt Laura van haar naar Tera, die mee in het komplot is, dat begrijpt ze direct.

"Zo," zegt ze effen. Meer niet. Maar dat "zo" koelt Ellewien geen klein beetje af. Ze voelt iets verkeerd gedaan te hebben en vlug en onhandig begint ze: "Ik heb vanmorgen een brief van oom Jan gekregen."

"Ja, die brief heb ik wel gezien," zegt Laura koel.

Maar Ellewien moet nu verder. "Hij schreef dat tante Cor ziek is, maar hij vroeg niet of ik kwam."

"O, daar heb je me niets van verteld. En hebben jullie dit nu samen vandaag bekokstoofd?"

Hein heeft de krant genomen en slaat zonder een woord gelezen te hebben een blad om.

Tera komt tussenbeide. "Och, we kwamen zo van het een op het ander."

Met kracht slaat Paul het witte balletje op de tafel, waar het hoog terugspringt. Met z'n linkerhand vangt hij het op. Dan klinkt zijn stem: "Ellewien, doe je een spelletje mee? Of u, tante Tera?"

Tera veert overeind. "Ik graag. Jij ook Ellewien?"

Marion is enthousiast.

"Paul, jij dan eerst een spelletje met tante Tera en ik straks met Ellewien!"

Maar in het voorbijgaan fluistert ze hem toe: "Dat was één-nul voor jou!"

"Nu, wat zeg je van je man?" Tom staat met de grasveger in z'n hand bij Lies, die met de naaibox naast zich, in een lage tuinstoel op een pasgeschoren hoekje van het grasveld zit. De hoge bomen in de tuin vangen nog juist de laatste stralen van de zon.

Achter de piepende grasmachine zwoegt Henk.

"Ik geloof dat het tijd wordt, dat jij het weer van hem overneemt, Tom. Jouw banen worden rechter. Henk heeft geen vaste koers. Is dat een teken van z'n leven?"

"Ik weet het niet!" Over het nog niet geschoren gedeelte, waar het gras in ongelijke plekken welig is opgeschoten, beent Tom naar z'n broer. Ze zijn allebei in wit sporthemd met losse boord en opgerolde mouwen. "Geef maar hier dat ding en ga met je vrouw praten. Maar zet je schrap, want het gaat over hoge belangen."

Henk blaast even uit. Toch meer moe van de ongewone inspanning dan hij wil weten.

"Dat ding is niet in orde;" moppert hij. "Je moet veel te zwaar duwen. Alsjeblieft Tom, en als je een kerel bent: haal heel dat geval uit elkaar en zet het in de olie."

"Tot je dienst!" Tom heeft de machine die bij het opnieuw aanzetten nog harder schijnt te gillen al van hem overgenomen.

De veger ligt vergeten in het gras en met de handen in z'n zakken z'n broek opsjorrend, gaat Henk in de richting van Lies. En dan opeens ziet hij haar, zoals ze daar zit in haar lichte zomerjurk, haar gezicht toch wat smal door de twee levens die ze heeft te onderhouden. In haar altijd bezige handen heeft ze iets kleins en wits, waar ze aan naait.

Henk gaat voor haar staan, met z'n rug naar Tom, die het geknerp over het gras met een even vals fluiten begeleidt.

"Lieverd!"

Innig ziet Lies naar hem op.

"Jongen!"

Hun ogen rusten even in elkaar, zacht en goed, zoals de avond ook mild is.

"Wat was er?"

"Word je niet moe?"

"Ik? Hoe kom je erbij!"

"Dat dacht ik maar zo. Het lijkt me zo zwaar gaan."

"Dat gaat het ook en ik heb Tom juist gezegd, dat ding eens grondig na te zien en te smeren."

"O." Lies' ogen blijven weer op haar werk rusten, maar er komt een lachje om haar mond. "Moet Tom dat speciaal doen?"

"Ik zeker?"

"Ja, waarom niet?"

Henk schatert, en het gepiep en gefluit achter hem gaan in hetzelfde tempo voort.

(Wordt vervolgd.)

Beelden van en uit NEDERLAND

(Continued from page 2)

kens tellingen, verleden jaar oktober, bedraagt het aantal kerkgangers in de ochtenddiensten gemiddeld 2.043 of 22.4 procent van het ledental. In de avonddiensten kwam men op een gemiddelde opkomst van 948 of 10.4 procent.

Ik heb momenteel een m.i. belangrijke roman onder handen, n.l. "The shoes of the Fisherman", door Morris L. West. Written with the skill of a master. I find no flaw in this book — schreef Los Angeles Times. Het is niet het portret van Paulus VI, maar wel van "the servant of the servants of God".

* * *

Terwijl nieuwe economische reuzen zich in onze Delta vestigen (Hoogovens met het Duitse staalbedrijf Hoechst op de Maasvlakte, een Frans aluminiumbedrijf bij de Moerdijk, Progil, een zwavelkoolstoffabriek te Amsterdam), er in de Randstad een tekort aan geschoolde arbeiders bestaat en het schijnt alsof de Nederlandse economie een nieuwe bloeitijd tegemoet gaat, heerst er onrust over de loon- en prijsspiraal.

Het leven zal dit jaar 6½—7% duurder worden als de prijsstijging van nu aanhoudt. De minister van Economische Zaken gaf toe dat zijn aanvankelijke schatting te laag was. Het bedrijfsleven — zo klaagde hij — houdt zich niet aan de gemaakte afspraken. Daarom werd een wetontwerp aangekondigd, dat een meldingsplicht bevat bij voorgenomen prijsstijgingen. Uiteraard wordt er door de vakbeweging nogal alarm geslagen, daar de loonsverhogingen op deze wijze geen verbeteringen betekenen. In verschillende collectieve arbeidscontracten, o.a. van de bouwbedrijven, zijn accoorden gesloten over een langere duur dan één jaar, is alsmede verkorting van werktijd opgenomen. De Regering nu aarzelt om deze C.A.O.'s goed te keuren, hoewel de ondernemers verklaren, dat de productie een percentsgewijze zelfde stijging te zien zal geven.

Koningin Juliana opende een nieuwe kerncentrale, de eerste in ons land. Hoewel slechts 1% van onze electriciteit door deze centrale geleverd kan worden, geeft zij een unieke kans voor de electriciteitsmaatschappijen en de Nederlandse industrie de achterstand op het gebied van de vreedzame toepassing van kernenergie in te lopen. Een nieuwe en grotere centrale is reeds geprojecteerd. Deze komt dan bij Vlissingen. En waarschijnlijk zal bij Almelo, gezamelijk met West-Duitsland en Engeland, een ultra-centrifuge project voor fabricage van verrijkt uranium volgens de methode van de Nederlandse professor Kistemaker tot stand komen. Het verbazingwekkende is, dat in ons land na zout, kolen, olie en aardgas ook nog op de Z.H. eilanden uranium is gevonden. Het onderzoek moet uitwijzen of de hoeveelheid exploitatie mogelijk maakt.

* * *

Op 65-jarige leeftijd is overleden prof. dr. F. L. van Muiswinkel, hoogleraar in de bedrijfshuishoudkunde aan de Vrije Universiteit van Amsterdam. Een "Israeliet" waarin geen bedrog was!

* * *

De lente draagt een winterjas — luidt een kop in een krant. Maart slaat inderdaad een record met het aantal vorstdagen. Vannacht (28 maart) nog 2—4 graden Celsius.

Vijfentwintig jaar geleden werden op 25 maart alleen in Sneek 80 kievitseieren aangevoerd. Vandaag moet het vinden van het eerste in Friesland nog gemeld worden. Of die kievitten van het besluit van Hare Majesteit, geen eerste ei meer te aanvaarden, ook zijn geschrokken!

Cn.

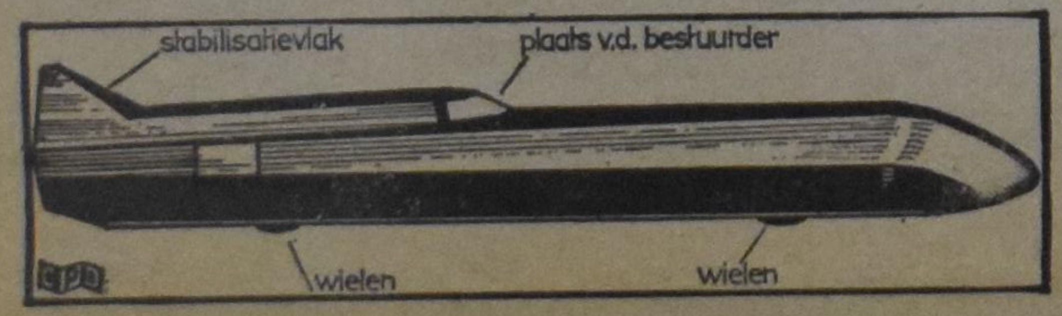

AUTO VOOR RUIM 375 MIJL PER UUR

De Amerikaanse Fordfabriek heeft een raceauto geconstrueerd waarmede een snelheid van ver over de 375 mijl per uur bereikt kan worden. De eerste experimenten met deze auto zijn reeds uitgevoerd. De auto dient voor het breken van records en technische onderzoekingen. De wagen is ca. 10 meter lang en bezit vier wielen. De raceauto bezit raketaandrijving.

Afkoop van Nederlandse Rentekaarten

Vergoeding voor geplakte rentezegels

In verband met de invoering van de Wet op de arbeidsongeschiktheidsverzekering per 1 juli 1967 is door de Nederlandse regering een aantal maatregelen getroffen om de Invaliditeitswet en de Mijnwerkersinvaliditeitswet geleidelijk te liquideren.

Eén van deze maatregelen houdt in dat de rentekaartverzekeringen van bepaalde groepen personen zullen worden afgekocht. Dit geldt ook voor de Nederlanders en ex-Nederlanders in Canada die — ook al is dat lang geleden — in Nederland een rentekaart hebben gehad.

In beginsel komen voor teruggave van het bedrag van de geplakte rentezegels, vermeerderd met een interestbedrag, in aanmerking:

a. personen geboren na 30 juni 1931;
b. personen geboren voor 30 juni 1931 indien op hun rentekaart voor minder dan fl. 286-, aan zegels is geplakt.

Indien voor méér dan fl. 286.- is geplakt, krijgen de hier bedoelde personen na het bereiken van de 65-jarige leeftijd een ouderdomsrente.

Deze terugbetaling zal — mede doordat vele geëmigreerde landgenoten nauwelijks meer zullen weten waar voor hen rentezegels zijn geplakt — voor de verschillende Raden van Arbeid in Nederland een zware administratieve opgave worden. Daarom is een tijdschema opgesteld, uitgestrekt over de komende zeven jaren. Een ieder komt aan de beurt, afhankelijk van zijn geboortejaar. De eerste groepen (personen geboren in de jaren 1903 t/m 1908 en 1944 t/m 1950) moeten aanvragen tussen 1 juli 1968 — 1 juli 1969.

Personen, die menen voor bovengenoemde afkoopsom in aanmerking te komen, kunnen zich voor nadere inlichtingen wenden tot het dichtsbijzijnde Consulaat-Generaal, Consulaat of Vice-Consulaat of — voorzover woonachtig in de omgeving van Ottawa — tot de Nederlandse Ambassade, 275 Slater Street, te Ottawa.

CHRISTIAN POLITICS

In the course of the years we have pretty well established for ourselves how a christian should live his faith in the political world. We have also come to the conclusion that the present politicians do not exercise christian politics, even if they are christians. It seems to us that the Canadians have made a separation between christianity and politics.

These are our thoughts. Do Canadians share this opinion with us? And especially are Canadian politicians convinced that our judgment is correct? Is it possible that we have a different conception of politics and the way these politics are carried out by the members of the federal and provincial governments?

It is therefore a worthwhile thought of the Christian Action Foundation in Hamilton, Ont., that they not only asked these questions, but that they put them to the test as well. The lawyer, Mr. Jan Vander Woerd has drawn up a list of questions, in which the christian thought on politics is clearly spelled out. These questions are presented to a number of politicians, who are asked to come to a public meeting to give an answer. It is not the idea that these politicians are put on a spot, but rather to give first hand information about their stand on those points, which are of vital interest to christians.

So far Mr. Gordon Sullivan, Q.C., M.P.P. of the federal legislation has consented to attend this panel, of which Mr. Vander Woerd will be the moderator. Other politicians will be invited as well.

We welcome this initiative of the Christian Action Foundation. If people approach one another without prejudice, a fruitful discussion will be possible. The meeting is scheduled for April 25, 1969, at 8 p.m. in the Christian Education Centre, West 5th Street, Hamilton, Ontario.

Don't miss it

BRAMPTON I YOUTH SOCIETY ANNUAL MEETING

SATURDAY, APRIL 26, 7:30 P.M.
Central Peel Secondary School, Kennedy Road, Brampton.
Games, Comedy, Essayist, Sing-Songs, Folk Songs

\+

PLAY

"HILL BILLY WEDDIN'"

COME YOUNG — COME OLD

For All Interested in RETARDED CHILDREN

THE ONTARIO CHRISTIAN ASSOCIATION FOR EXCEPTIONAL CHILDREN

cordially Invites You to Attend the Annual

Camp Rally

with a

Fireside Program which includes

★ Pictures and reports by last year's Camp Staff.
★ Plans for this summer's Camp for Retarded Children.
★ Presentation by Rev. Terry Bachur on: "REACHING THE RETARDED FOR CHRIST".
★ Hearty refreshments and great fellowship!

Friday, April 18, 1969, 7:30 p.m.

HAROLD LAWSON SCHOOL

1710 Ellesmere Road Toronto, Ontario

1962 —— Seventh Annual —— 1969

SPRING - CONCERTS

by

Chr. Music Society "EUPHONIA" Toronto
Chr. Chamber Orchestra "PRO MUSICA" Toronto
Chr. Mixed Choir "PRAISE THE LORD" Toronto
Chr. Children's Choir "THE LORD IS MY SHEPHERD" Toronto

Under the direction of:

Leendert Kooij (A.R.C.T.)

BOWMANVILLE: Friday, April 25, 1969 at 8.00 p.m. in the Knox Christian School Auditorium, Scuggog Street.
LONDON: Saturday, May 3, 1969 at 8.00 p.m. in the Westminster Secondary School, 230 Base Line West.
OWEN SOUND: Friday, May 9, 1969 at 8.15 p.m. in the Westside United Church, 310 - 10th Street West.
TORONTO: Saturday, May 10, 1969 at 8.00 p.m. in the Christian Reformed Church, Albion Road, Rexdale.

COME, hear the music of: Haydn (The Seasons), Handel, Delbecq, Chr. Bach, Boekel, a.o.
SING ALONG with the Choirs and Orchestra in an hour of real Christian Music.

Free admission to the Toronto Concert.
All other Concerts: Free admission for members of the Dutch Canadian Fellowship Ass., sponsors of this program. Non-members $1.00, $1.50 per couple, 50¢ for children.

Tickets may be picked up in advance from:
London: London Travel Bureau, 395 Dundas St., Tel. 432-1141
Bowmanville:
George Blijleven, R.R. #6, Bowmanville, Tel. 623-5300
Oshawa: Teeninga Stores, 149 Simcoe Street, Tel. 725-8543
Owen Sound:
Mrs. Posthumes, 960 - 9th Avenue East, Tel. 376-8819

Plaats Uw advertenties in C.C.; het blad dat men leest!

Eèn bezoek aan Holland is meer waard dan een millioen keer van Holland dromen.

Alleen al het plezier de vrolijk lachende gezichten van familieleden en bekenden weer te zien is de reis waard. U praat voor uren over de gezellige oude tijd. U heeft voldoening dat uw verlangen werkelijkheid is geworden

Bezoek Holland dit jaar.

Air Canada maakt het U gemakkelijk. We willen U zelfs indien nodig het reisgeld voorschieten. (Dat is wat we bedoelen met het "Vlieg Nu — Betaal Later Plan".)

Dit Voorjaar en Zomer kunt U Air Canada vliegen, met BOAC elke dag non-stop van Toronto naar Londen, met snelle doorverbinding naar Amsterdam.

Of U kunt per jet vliegen via Parijs of Brussel * Ook vandaar kunt U overstappen naar Uw bestemming.

En als U dit jaar niet in de gelegenheid bent naar Holland te gaan, laat dan uw naaste relaties overkomen naar Canada. Stuur hen vooruitbetaalde reisbiljetten door middel van Air Canada.

Holland is zo gemakkelijk te bereiken. Juist praat een paar minuten met uw reisbureau of Air Canada.

* vanaf dit voorjaar.

AIR CANADA

Hold firm to the sure word

③

> (A minister) must hold firm to the sure word as taught, so that he may be able to give instruction in sound doctrine and also to confute those who contradict it.
>
> Titus 1:9 (R.S.V.)

As in his former publications prof. Kuitert also accepts **evolution** as a proven fact in his latest brochure: **Do you understand what you read?** And, as before, he shows himself a convinced adherent of the **formcritical** method of interpreting the Bible.

Both principles **must** have consequences as far as the reliability of the Word of God is concerned: if **evolution** is a proven fact, the interpretation of Gen. 1-3 is no longer a **free** interpretation, but is bound by that scientifcally proven fact; and by the same token the overall interpretation of Scripture **must** change, because the first chapters of the Bible are not an appendix but the integral part of a whole, — the interpretation of Rom. 5 and of 1 Cor. 15 **must** change, and new artificial solutions must be found for unavoidable problems.

And if **formcriticism** is right in its contention that we are able to find out the authors behind the authors, the folktales behind the historical parts of the Bible and the 'spraakmakende gemeente' behind the gospels to such a degree that words have been put into the mouth of Jesus which He never spoke (Baarda), the interpretation of the historical parts of the Bible is no longer free but bound; it is bound by the men who hold a Bible in their right hand and a Bible-behind-the-Bible in their left hand; which is a very distressing situation for the common man in the pew, indeed.

Evolution! — prof. Kuitert speaks again of it in his matter-of-fact way (pp. 31, 32) and concludes that "the first chapters of Genesis cannot be reconciled with the present scientific way of putting things by any strain of effort." What I completely miss here (and also in the presentation of prof. van der Fliert) is the broad common sense of men like C. S. Lewis and G. K. Chesterton; Lewis who writes in his inimitable way on Evolution in his "The funeral of a great myth" telling with great candor that he grew up believing this Myth (of Evolution) and ending with the words: "That is why, in the meantime, we must treat the Myth with respect. It was all (on a certain level) nonsense: but man would be a dull dog if he could not feel the thrill and the charm of it. For my own part, though I believe it no longer, I shall always enjoy it as I enjoy other myths. I shall keep my Cave-Man where I keep Balder and Helen and the Argonauts." (Christian Reflections, pp. 88, 93). And Chesterton who launched his scathing attacks on this theory in "The Everlasting Man": "Evolution is really mistaken for explanation. It has the fatal quality of leaving on many minds the impression that they do understand it and everything else. — In dealing with a past that has almost entirely perished, the scientist can only go by evidence and not by experiment. And there is hardly enough evidence to be evidential." (pp. 23, 39)

C. S. Lewis and G. K. Chesterton, great men of blessed memory! — but, of course, they were no biologists and I hear someone saying already: "Listen to the experts; anyone who is no expert should keep silence in their presence unless he wants to make a fool of himself."

Well, let us listen to the experts.

Prof. dr. A. E. Wilder Smith is certainly an expert; three times he got a Ph.D. and having been a professor in Geneva and Bergen (Norway) he is now professor of Pharmacology at the University of Illinois. In 1968 his book **Man's Origin, Man's Destiny** appeared in which he offers a thorough examination and rebuttal of the theory of evolution and in reading I was struck by his words on "the intolerable arrogance which has arisen in the Darwinist majority today and which is quite unworthy of the spirit of Darwin himself." "No student", so he continues, "can afford to be considered by his professor as **orthodox and uninformed**, nor can he risk being thought **incompetent**, if he is to pass his examinations under the same professor. So he rapidly conforms to his superior's views. The modern Darwinists exhibit to a degree the attitude of Job's comforters who were convinced that they were the people and wisdom would perish with them. (Job 12:2) The Christian should see to it that he is in a position to answer with Job: 'But I have understanding as well as you.' (Job 12:3.)" (pp. 202, 203)

I can mention many other names of chemists, biologists and geologists (among whom is that of the late prof. Duyvené de Wit, lecturer for the A.R.S.S. some years ago) who are creationists and not evolutionists; the Creation Research Society in the U.S. has over 150 members who have their M.D. or Ph.D. degrees in science and have signed a statement of belief in creation as opposed to evolution as voting members.

But now I also want to write something on that other theory which I mentioned, that of **Form-criticism**. I call it a theory, although I am aware of the fact that the proper name is a **method**; but this method is often supported by so many unproven suppositions, that it tends to be highly theoretical. It has sometimes (in some respects) been called **a documentary hypothesis without documents.** That means that the formcritics assume that there have been documents preceding the books of the Bible, or oral traditions, without being able to produce these documents. Kuitert points with much appreciation to Baarda who applied this line of thought to the N. Testament, and in a former essay to Herman Gunkel who did the same to the O. Testament. As a matter of fact, Baarda and Gunkel were not the first ones to apply this method; it was even so, th t theologians did not use this meth in the first place, but other scholars in the field of general literature who applied it to the great poems of Homer, the Iliad and the **Odyssey**, to the German epic **Das Nibelungenlied** and to the works of Shakespeare. All these great works were dissected, they were subjected to the refined technique of the formcritical method, but after many pains the outcome has been that this method has been abandoned in the area of critical scholarship except in that of theology.

And now listen again to C. S. Lewis (who was a professor in English literature):

"I have learned in other fields of study how transitory the 'assured results of modern scholarschip' may be, how soon scholarship ceases to be modern. The confident treatment to which the New Testament is subjected is no longer applied to profane texts. There used to be English scholars who were prepared to cut up Henry VI (a drama of Shakespeare, L.P.) between half a dozen authors and assign his share to each. We don't do that now. When I was a boy one would have been laughed at for supposing there had been a real Homer: the disintegrators seemed to have triumphed forever. But Homer seems to be creeping back. Even the belief of ancient Greeks that the Mycenaeans were their ancestors and spoke Greek has been surprisingly supported. We may without disgrace believe in an historical Arthur. Everywhere, except in theology, there has been a vigorous growth of **scepticism** about scepticism itself." (Modern Theology and Biblical Criticism, Chr. Reflections, p. 162)

And now I would like to drive one point home, only one point: if it is true according to reputable men of science that Evolution is an unproven and unprovable theory; and if it is true that Form-criticism is a highly-speculative method which failed after many heroic efforts in other fields than that of theology, I must honestly say that I am not prepared to abandon the infallible Word of God for the fallible opinions of men, and I want to stick to that "sure knowledge whereby I hold for truth all that God has revealed to us in His Word." (Heid. Cat. Lord's Day 7)

But what about the special character of the Biblical history, is it not true that the authors of the Bible did not write in order to describe some historical events with the utmost of accuracy, but that they did write with a certain purpose and scope and that accuracy did not matter so much to them?

In a last article I hope to write on this much-discussed question.

L. Praamsma.

From the Mailbox

•

Theological Training in South America

I would like to make a comment with respect to a news item in the March 7 issue of **Calvinist-Contact.**

The story to which I refer (on page 1) relates the point of view of Dr. L. Schuurman on the division within the evangelical church of South America, and on the need for greater unity in Protestant theological education. I do not know to what extent the report represents the thinking of my colleague Schuurman, but allow me to make some observations.

No doubt the division within the true Church of Jesus Christ brings pain to every believer's heart, also in Latin America.

The division within the Latin American evangelical church is often historically conditioned in that each mission endeavour, representing a certain theological emphasis, established churches of like mind on the mission field. This is true of the Baptists, the Presbyterians, the Reformed, the Methodists, the Lutherans, the Pentecostals, and all the other denominations. These churches live separately, and often for good reasons, on the "home-front". If the reasons for separate existence are warranted "at home", it would seem that the same reasons exist on the mission field. For example, the mission endeavour of the Christian Reformed Church in Mexico has as its goal the establishment of truly Reformed missions and churches, although it be in cooperation with the Independent Presbyterian Church of Mexico. For that very purpose we were invited to come into Mexico. For us who wholeheartedly subscribe to the Reformed faith this goal is a correct one.

Of course, each denomination will seek to establish its own theological education program to prepare men for the ministry within its own fellowship. The **Gereformeerden** have their Kampen and Free University, the **Christelijke Gereformeerden** their Apeldoorn, the Christian Reformed their Calvin in Grand Rapids, the Canadian Christian Reformed their Toronto (although this is not a theological school). Would a truly Reformed Church of Mexico send their theological students to a "Union Seminary" (which exists), where the theological training program is generally inconsistent with its commitment? Not the church in Mexico, simply because it has seen the fatal results of such training in the ministry of other denominations. It may be done in Argentina or in Africa, it may be fashionable to seek to establish such schools within the framework of the ecumenical movement, but one should not say that this be rule. In our particular case, the evangelical church of Mexico needs a truly, distinctive, Reformed theological education, which no other schools in the land offer. Even other denominations are sending students to our John Calvin Seminary because they have confidence in this Seminary. This confidence has often been lost in the "Union Seminaries" which their church leaders established and from which have graduated students that have little knowledge of the distinctive tenets of their denomination's commitment, and who now, as pastors, moved by the ecumenical ideal (the healthy or unhealthy kind) seek to force a unity with other denominations upon the membership of their own.

The number of theological schools in Latin America is in fact not as high as Dr. Schuurman indicates. The office of the Latin America Mission in San José, Costa Rica, which knows the Latin American church world as no other organization does, will tell you that their are about 200, including the Bible Institutes which prepare evangelists for limited service. Moreover, one must remember that many denominations have more than one theological school since in Latin America we are required to prepare men of vastly different cultural backgrounds for churches of different cultural backgrounds, e.g. rural churches and urban churches. The theological training we offer in Mexico has 4 distinct levels in 3 different institutions. Many denominations that had only one theological school, are seeking to diversify their theological training in order that the right man might be prepared for the church within a particular cultural situation. Latin America is not, and never will be, the North America we know or the Netherlands Dr. Schuurman knows.

To say that because each denomination has its own seminary, the quality of theological education suffers (as Dr. Schuurman is quoted as saying) is to say too much. There are many good seminaries in Latin America. Indeed, there is always room for improvement within the need of Latin Am rica. This improvement can come about by a) better trained faculty; b) smaller teaching loads; c) higher entrance requirements; and d) the writing and/or translation of good, up-to-date, theological literature.

Finally, one must remember a basic characteristic of the Latin American. He is a highly individualistic personality. The famous phrase used to describe him is **"Viva Yo"** (Long live I). The Latin American is not inclined to cooperation even though no theological objection exists. This reality must be recognized.

Brother Farenhorst, in light of these comments you can perhaps understand that I was a little unhappy about this news item, especially since it might create the wrong impression in the mind of those whom the Christian Reformed Church requests to support its distinctively Reformed mission work and theological training programs in Mexico, which is a part of Latin America.

Sincerely,

Sidney C. J. DeWaal,
Prof. of Biblical Literature and Theology,
John Calvin Seminary,
Mexico City.

SUPPORT
YOUR CHURCH IN ACTION!
Christian Reformed World Relief Committee
**2850 Kalamazoo Ave. S.E.
Grand Rapids, U.S.A.
Mich. 49508**

CHILDREN'S STORY — by Mrs. B. Hosmar

SOME ADVENTURES OF DANNY AND RONALD

Chapter 3

THE RABBIT AND THE VISIT TO DAD

It was springtime and the snow had finally melted. Slowly the fields started to dry, and the grass started to show a pale shade of green. Daddy had been in the hospital for two months now, and mother went to see him every week. "In the middle of April I'll take you boys to see him," she had promised her sons, and Ronald and Danny looked eagerly forward to that day.

Ronald had saved two dollars, which he had earned by shovelling snow and by running errands for the neighbours. Danny had only a dollar and a half, being a little younger and a little smaller than Ronald he didn't get all the jobs Ronald was asked to do, but mother had given him some jobs to do around the house, and for this she had paid him.

It was hard to decide what to buy for dad. "Let's get him a new hammer," Danny had suggested, but Ronald did not think Dad could do much with a hammer in the hospital.

"How about some books," mother suggested, but the boys didn't think that was a very good idea. Dad had lots of books at home and their present had to be something very, very special. Finally they all agreed that the present bought with their very own money, had to be a photo-album.

Mother always took lots of pictures to dad of their three children, almost every week she went to the drugstore to have a new film developed, for after all, dad was not allowed to forget what his children looked like.

Daddy put all those pictures in a big, white envelope, but an album would be so much better. Then he couldn't loose any of them, and it would be much easier to show them to all the other patients and the nurses. "We'll go and buy one on Saturday," mother promised, "and the week after that we'll go and see dad." The boys could hardly wait.

"Can we tell our teacher?" they wanted to know.

"Of course," smiled mother.

The next day was Friday and Ronald and Danny left in time for school, for they wanted to see the twins first and tell them about the album. But Wally and Johnnie seemed to be quite excited themselves when they came outside, and Wally was carefully carrying a box in both hands.

"What have you got there?" Ronald asked curiously.

"You can guess three times," Wally replied, "but you'll never find out if I don't tell you."

"A toy car," Danny said.

"Wrong, now you guess Ronald."

"Let me see . . . a train?" Ronald asked.

"Wrong again," Johnnie answered and then, suddenly, the box started to move."

"Oh, a pet!" Ronald cried, "is it a dog?"

Slowly Wally opened the box, and in it was the cutest little bunny rabit they had ever seen. Her furry skin was brown, and she nibbled on a juicy piece of a carrot.

"Daddy gave it to us last night," the twins explained, "He bought it from a farmer for only fifty cents. We're going to show the teacher and the kids how to take care of a rabbit. Daddy will make us a cage to-morrow, now she has to live in a box, but she's a little wild yet."

"Oh, can I carry her, just for a little while, please?" Ronald begged.

"Well . . . .", hesitated Wally, "it's really Johnnie's turn now, but you can carry her to the corner. Wait, I'll take the lid off the box. Be careful now that she doesn't jump out; just let her look around a little because she doesn't like a dark box."

Carefully Ronald lifted the cardboard box with the rabbit. Oh, this was fun; a real, live rabbit. Maybe, when Dad was home again, Danny and he could have one, too. "Toot-toot-toot," honked the horn of a big truck behind them, the driver seemed to be very impatient, because once more the boys heard an angry "Toot-toot-toot."

"Oh boy, that scared me," Danny sighed, as he looked at the disappearing truck, but then Ronald cried: "Oh look, the rabbit, the rabbit is gone, she jumped out of the box when that big truck made so much noise!"

And sure enough, with a few big jumps the rabbit had crossed the road and the four boys could just see how she disappeared into the field. "Come on, let's catch her," Johnnie yelled, and everybody dropped their school bags, and started to climb the fence to chase the wild little rabbit.

"There, over there, that's her allright!! cried Ronald, and quickly the boys ran into the direction where Ronald had spotted the animal. But the rabbit was much faster than her masters, and the field was covered with trees and bushes. Finally the boys stopped running and looked at each other.

"It's no use," Wally said in a small voice, and his lips trembled. "She's gone, I told you she was still a little wild!"

Ronald didn't know what to say. He felt almost as terrible as the twins. After all, he was the one who had carried the rabbit when the truck had passed them. It was an accident, sure, but now the twins didn't have a rabbit any more, and their faither had paid fifty cents for nothing. "Come on, let's go to school, or we'll be late," was all he could say. Everybody was very quiet, only Danny said: "Is your father going to be angry, Wally?"

"Well, I guess so. I shoudn't have taken the rabbit to school because I didn't really ask Dad; I just took her," Wally answered miserably, and Johnnie added: "I even told you not to take her!"

And then Ronald made up his mind. Yes, he had been thinking about it for a moment when the rabbit disappeared, but now he knew for sure what he was going to do. After all, he had asked to be allowed to carry the rabbit. "Listen," he announced, "I have some money, almost two dollars. I want to buy something for my father, but I'm going to give you boys fifty cents, to buy another rabbit. Then I'll still have one dollar and fifty cents left. I'll tell my father about it, he will understand, okay?"

"Oh boy, are you sure?" Wally and Johnnie asked unbelievingly.

"Of course, it's mostly my fault, now let's run!" Ronald shouted, and just before the bell rang they arrived pantingly at the school.

(To be continued)

De kunst van het vervaardigen van Eskimo prenten

door Jessie Shippon

(Canadian Scene) — De man die hoofdzakelijk verantwoordelijk is geweest voor de verbazingwekkende herleving van de kunst der Eskimo's is James Houston. Zijn eigen werk als kunstenaar was de oorspronkelijke aanleiding van zijn bezoek aan de Noordpool in 1948. Tussen 1953 en 1962 werd hij administrateur van de federale Canadese regering, waardoor hij vanuit zijn hoofdkwartier op Baffin Island verantwoordelijk werd voor de Eskimo's die over een gebied van 60.000 vierkante mijl verspreid waren. In deze functie leerde hij de ontberingen en het wisselvallig bestaan kennen van deze mensen, die geheel afhankelijk waren van de schommelingen in de jacht en huidenhandel. Als kunstenaar kon hij de artistieke talenten der Eskimo's, uitgedrukt in snijwerk en beeldhouwkunst, daar ze door hun levenswijze gedwongen waren gebruik te maken van het materiaal dat hen ten dienste stond, op de juiste wijze waarderen. Hij begon een diep respect te krijgen voor deze mensen en met veel geduld en wijsheid heeft hij hun handenarbeid, in het bijzonder de vervaardiging van prenten, weten aan te moedigen en verder te ontwikkelen. Toen deze poging gelukte en deze kunstuitdrukking grotere vormen begon aan te nemen, heeft hij kunnen bijdragen tot een verhoging van de materiële welstand van de Eskimo's door hun prenten en snijwerk eerst ten toon te stellen op het Stratford Festival en ze later op de wereldmarkt te brengen.

Cape Dorset, het meest bekende van de noordelijke kunst centra, is een kleine nederzetting op West Baffin Island in het oosten van de Canadese Noordpool. Ongeveer 340 Eskimo's wonen door verspreid over kleine kampen langs de dorre kust. Hier is op een koude winteravond in 1957 de kunst van het vervaardigen van Eskimo prenten ontstaan.

Oshaweetok, een beroemde Eskimo beeldhouwer, zat daar op een avond naast James Houston eerst terloops, maar daarna gefascineerd twee dezelfde pakjes cigaretten te bestuderen, waarop het hoofd van een zeeman was afgebeeld. Tenslotte merkte hij op dat het vervelend werk moest zijn geweest om zoveel pakjes cigaretten met precies hetzelfde zeemanshoofd te beschilderen. Vlak bij lag een zorgvuldig gepolijste en besneden ivoren slagtand van een walrus, het werk van Oshaweetok. Om te demonstreren bedekte Houston deze met wat zwart bezinksel uit een oude inktpot en stempelde hij wat afdrukken op een stukje vloeipapier. "Dat zouden wij ook kunnen", was Oshaweetok's onmiddellijke commentaar. En dat is het begin geweest van een serie experimenten en proeven, om de prentdrukkunst niet alleen onder de Eskimo's van Cape Dorset, maar in vele andere nederzettingen in het Noordpoolgebied, te vervolmaken.

Men ontdekte, dat de dichtgegreinde, groene serpentijn of slangensteen, die volop op West Baffin Island te vinden was, ideaal was voor steendruk. Bovendien reageerde deze steensoort uitstekend op het mengsel van zeehondenvet en lampzwart, dat als inkt werd gebruikt.

De Eskimovrouwen snijden vaak allerlei figuren en afbeeldingen uit robbevel, die ze dan als versiering op de kleren van hun kinderen naaien of gebruiken bij het vertellen van verhalen aan de kinderen. Door dezen op de muren van de eskimohutten te doen vastvriezen illustreerde de heer Houston, hoe ook verf door de ontstane gaten in het robbevel kon worden aangebracht, waardoor dezelfde afbeeldingen ontstonden. Dat was het gebin van de stencils, eerst van robbevel, maar daar dit voor dit doel te kostbaar was, werd het al gauw vervangen door papier. Papier en inkt waren tot nog toe vreemd geweest voor de Eskimo's maar ze waren van oudsher gewend, hun fantasieën en voorstellingen in snijwerk vast te leggen, voorstellingen, gebaseerd op eigen tradities, de eeuwenoude religie het sjamanisme, met een uitgebreide schaar van klei-godheden en hun eenvoudige beschouwing van leven en dood. De Eskimo kunstenaar kan zonder voorafgaande schetsen vol zelfvertrouwen afbeeldingen van mensen, dieren en vogels snijden, ontdaan van elke achtergrond, waardoor ieder figuur afzonderlijk aan betekenis wint. Het drukken wordt in series van vijftig gedaan, waarna de steengravure of het robbevelstencil wordt vernietigd. In een klein, op een monogram gelijkend vierkant wordt de handtekening van de ontwerken aangebracht, daaronder komt een tweede hokje met de naam van de drukker, die de eerste serie heeft gemaakt en daar weer onder een kleine afbeelding van een eskimohut, om aan te geven, dat het werk uit Cape Dorset komt. Ongeveer een inch onder de prent zelf wordt bovendien, zowel in het Engels als in het Frans, de naam van de ontwerper, de titel van het werk, de gebruikte methode en het nummer in de serie vermeld.

Dank zij het grote succes van deze Eskimo prenten kon in 1959 de Vest Baffin Eskimo CoOperative worden opgericht. Is de jacht goed, dan ziet men de werklieden eenvoudig verdwijnen, maar bij stormachtig en ongunstig weer worden daarentegen bergen werk verzet.

Sharon Alberda, Class of '69. R.N. Get experience, young Christian. Go on a "field trip". To a remote Indian village in Mexico. Work with veteran missionaries. This is STS — RBI's Summer Training Session. Sure you stammer uneasily in a foreign tongue...maybe you make a few mistakes at your open air clinic. But nobody flunks the test when you're in action...for Christ's sake!

for Christ's sake!
RBI
The action starts here.
Write for details.
REFORMED BIBLE INSTITUTE
1869 Robinson Road S.E.
Grand Rapids, Mich. 49506

TELEVISION ON SUNDAYS

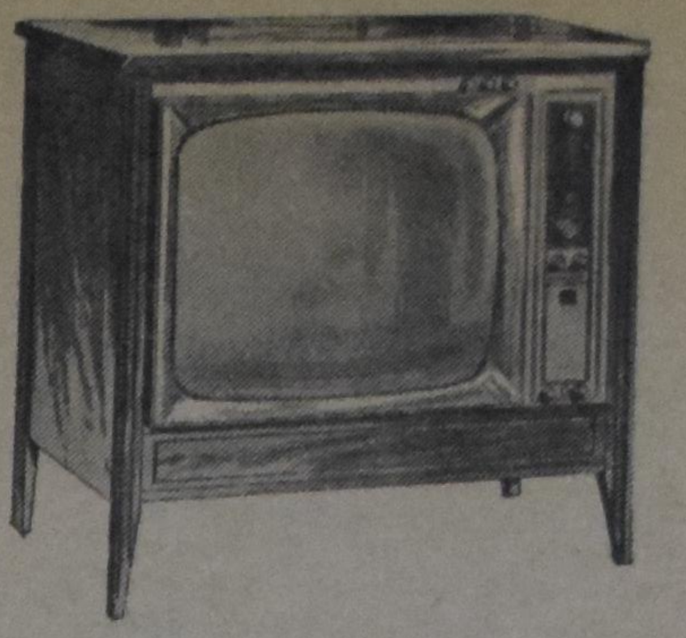

No matter how much we appreciate and enjoy television we must admit that it takes away a certain amount of "gezelligheid" in our homes. It varies from home to home of course, depending on how much and how often you watch t.v. I think this is true above all if we have succumbed to the pressure of our neighbours, teenagers, or the world in general to watch t.v. on Sundays.

When you look in your T.V. guide you will notice that there are many so-called religious programs before noon. These are interspersed with movies and cartoons. There are very few church services broadcast. Instead there are panel discussions and revival meetings and hymn-sings. But after twelve o'clock there isn't much religion to be found on the networks. The movies, sports, farm reports and special programs take over. It really is a pity, from a Christian point of view, that the Sunday is rated as prime-time for the networks, especially the late afternoon and evening. There are quite a few good programs shown on Sundays, among which "Walt Disney's Wonderful World of Colour" is one of the best.

This problem of to watch or not to watch on Sundays is not an easy one for Christians who take their religion seriously. You may have decided to watch no t.v. on Sundays at all. It's a very good decision, but will you be able to stick to it, regardless the pressure? You may have just let things go and now the t.v. is on almost all day Sunday, and you wish you could do something to change that. Sunday is getting to be just like any other day, except for the church services. You may be so addicted to watching the Ed Sullivan Show that quite often you stay home from church at night. Or you may just love to watch Bonanza and that has meant: no more visitors on Sunday nights. Perhaps you are such a sports fan that the t.v. set is switched on the minute a hockey-game or football-game starts.

If you know, and all believing Christians should, that the Sunday is the only day of the week that is dedicated specially to the Lord, then that belief should colour all our actions. And that includes the use of our t.v. set. Are you really missing so much if you don't watch Ed Sullivan or Bonanza or Pro-hockey or the Smothers Brothers? Isn't it much better to spend the time with your children, your friends, the church papers, a good book, the Bible, your Lord? How much time do you really give to the Lord on Sundays? Maybe just a church service or two, rushing home in order not to miss a "good" program? How much of your family life do you sacrifice on account of that certain program you can't bear to miss? And how much Christian fellowship with your friends has been given up in order to spend the Sunday night in front of the t.v. set?

If you as family have decided not to watch t.v. on Sundays, I sincerely hope you will be able to keep up this decision. And if you do watch t.v. do not let it be at the cost of a church service. After all nothing can be more important than serving the Lord on His day. And neither let it be at the cost of your family life. Be firm enough to turn the set off after the program you decided to watch is over. Don't let the t.v. set take over the entertainment of your children. Especially on Sundays fathers, and mothers too, have more time and opportunity to spend with their youngsters, to play games with them, read stories to them, take walks or rides with them. There can be "open house" evenings for the teenagers with games, talks and sing-songs. Parents have the responsibility not to leave a vacuum when they say: No T.V. on Sundays. They have to provide a substitute for t.v. entertainment. No doubt this quite often means sacrifice and some kind of preparation on the part of the parents. It isn't always easy, but is certainly is worth the time and effort. We must all work together at making the Lord's day more meaningful and more positive for ourselves and for our children.

Joanne Beukema.

Tuning in . . .

If I would launch my soul
from earth to outer space
and orbit infinitely long
and far
past moons and meteors
and the last visible star
into eternity

If I would listen
to celestial sighs
— then would I hear
leaves rustling music
in trees of life
and recognize
a song of Paradise?

Cor W. Barendrecht

Nieuw net van militaire ruimte-communicatiestations

Door de houding van De Gaulle ten aanzien van de NATO was er een kloof ontstaan in het NATO-verbindingssysteem volgens de conventionele methodes. De NATO werkt nu aan een ultra-moderne communicatiesysteem dat gebruik maakt van aardsatellieten.

Voor bijna 30 miljoen dollar komen er ruimte-communicatiestations in West Europa. Grote stations worden gevestigd in de Verenigde Staten, Engeland, West-Duitsland, Noorwegen, Italië en Turkije, kleinere stations, o.a. in Nederland. Marine schepen zullen dienst doen als "mini-station" ten behoeve van de vlooteenheden van de NATO. Voor communicatie-satellieten gaat men gebruik maken van het type "Intelsat 4", welke meer dan 1000 "spreekkanalen" kan verwerken. Vier satellieten van dit type zullen door Titan raketten worden gelanceerd in de periode 1970-1971. De kosten worden geraamd op ongeveer 200 miljoen dollars.

Dit jaar worden er ten behoeve van het NATO systeem twee Amerikaanse satellieten gelanceerd, eveneens zullen er twee satellieten voor een Brits verbindingssysteem worden gelanceerd.

De kosten voor de bouw van de communicatie stations zullen worden verdeeld tussen de lid-staten. De verwachting is echter dat deze kosten terug worden ontvangen in de vorm van contracten voor de produktie.

SATELLIETSYSTEEM IN EUROPA

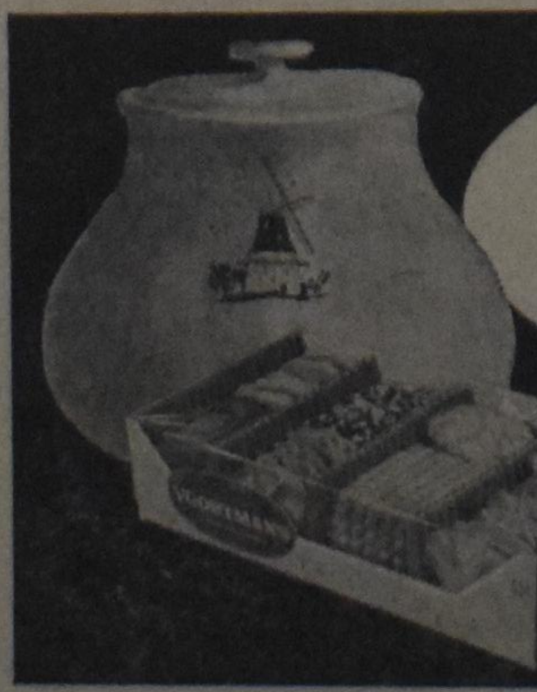

VOORTMANS
GOOD COOKIES
Enjoy them today!

Is U in alles "bij" met OMSIP?

Wanneer U een kind kreeg, of 21 jaar werd, of van adres veranderde, of pas getrouwd bent... Om Uw OMSIP bescherming te behouden en uitkeringen te bespoedigen — geef binnen 30 dagen bericht aan:

H·I·R·B
Health Insurance Registration Board,
2195 Yonge Street, Toronto 7.

Als we moeten helpen, dienen we op de hoogte te zijn.

PHILIPS
PHILIPS IMPORTED - High Quality Records from Europe.
SACRED; POPULAR; CLASSICAL; MARCHES etc SEE YOUR LOCAL DEALER!
Importer: SPEELMAN'S BOOKHOUSE LTD.,
10 Golfdown Dr., Rexdale, Ont.

TEACHERS WANTED

Applications are invited by the JOHN KNOX CHRISTIAN SCHOOL of BRAMPTON for a

TEACHER

for one of the senior grades. Please send applications stating qualifications and references to the principal Mr. H. Van Der Windt, 82 McLaughlin Rd. S., Brampton, Ont. Tel. 451-3236.

Lacombe Christian School will need at least

2 TEACHERS

for the elementary grades for 1969-70. New 6-room school in modern town in beautiful Alberta parkland Write: W. Wildeboer, Principal, Lacombe Christian School, Box 434, Lacombe, Alberta.

Ottawa Chr. School needs

ONE TEACHER

for grades 3 and 4 for 1969/70 school year. Please send applications to Mr. E. Geertsema, principal, Box 5006, Stn. F, Ottawa, Ontario.

The John Calvin Christian School of STRATHROY, ONT. invites applications for

TEACHERS

for primary and junior grades. Please write or call collect Mr. G. H. Bonekamp, principal, at the school 245-1934, 48 York Street, Strathroy, Ontario, or residence 245-2704.

The Canadian Christian School of Smithers, British Columbia needs a

TEACHER

for grade 4. This is an excellent position with approximately 30 students. Send your applications to H. Bakker, P.O. Box 2117, Smithers, B.C.

Springdale Christian School needs

A TEACHER

for grade 1 and 2. We are located only 25 miles north of Metro Toronto. For further information write to our principal, Mr. David L. Witt, R.R. 4, Bradford, Ont.

WHY NOT TEACH IN OSHAWA?

We will need teachers for the Primary Dept. and for Grade 6. Seven rooms school, attractive program, some rotation. French taught in all grades. Send your letters to Immanuel Christian School, % Mr. Wm. Rang, R.R. 1, Oshawa, Ont.

The Calvin Christian School of Victoria, B.C. invites applications from

TEACHERS

for two forthcoming vacancies in September 1969 in grades 1 through 4. Send your inquiries or applications to the Principal, Mr. H. van Huizen, 2560 Shelbourne Street, Victoria, B.C.

Red Deer, Alberta

Red Deer Christian School Society offers a fine opportunity and a real challenge for a

PRINCIPAL

We have a new school for five grades and need a qualified principal.

Send applications to Mr. Fred Meyerink, 4309 Grandview Blvd., Red Deer, Alta.

The Langley Chr. School is in need of a

PRINCIPAL

by Sept. '69. Application forms and information can be obtained from the Secretary, Mr. H. Kuipers, 6221 - 200 St., R.R. 4, Langley, B.C.

The Holland Marsh Christian School requires

A PRINCIPAL and TEACHERS

for the schoolyear 1969-70. Located just north of Toronto, within reach of 3 universities and the A.A.C.S. institute. Small classes. Please apply Mr. Andy Brouwer, secr., R.R. 2, Newmarket, Ont.

Calvin Christian School, Chatham, Ont., will be in need of qualified

TEACHERS

for various grade levels. Please send letters of inquiry or application to Mr. J. Postma, Principal, 72 Tissiman Ave., Chatham, Ont.

CLINTON, ONTARIO

Calvin Christian School in Clinton invites applications for various vacancies. Congenial atmosphere, progressive educational outlook, O.A.C.S. scale. Write or call Mr. H. Buddingh, Principal, P.O. Box 658, Clinton, Ont., phone 482-7851.

Want a rewarding experience? Don't be just another teacher — be THE other teacher.

Teach Grades 1-4 in the Galt Christian School. Teachers College applicants especially welcome.

Write Mr. R. Poortinga, Principal, 147 Glenmorris St., Galt, Ont.

The Centennial Christian School located at Terrace, B.C., Canada, requires

ONE TEACHER

for Grades 1 and 2, and

ONE TEACHER

for Grades 3 and 4, for 1969/70 school term. For further information please contact: Mr. Epp Talstra, 4715 Olson Avenue, Terrace, B.C.

The Wallaceburg & Dresden Christian School needs

1 TEACHER
for grade 1 and 2,

1 TEACHER
for grade 3 and 4

for 69-70 school year. Please send applications and references to Mr. Wm. Sluys, R.R. 1, Dresden, Ont.

The Thunder Bay Christian School, Fort William, will need

TEACHERS

for the primary and the intermediate grades for the school term beginning September 1969. Please send application or write for information to the Principal Mr. R. Schuurman, R.R. # 2, Fort William, Ont.

Calvinistic Christian School of Wellandport, Ont. requires

TEACHERS

for the year 1969/1970. Openings in the primary, intermediate and senior grades. Our 10-room school is conveniently located in the Niagara Peninsula. Send your applications to Mr. J. Tamming, principal, R.R. 1, Wellandport, Ont.

The Immanuel Christian School of Aylmer will need a

TEACHER

for the primary grades for the school term beginning September 1969. Please send applications, stating qualifications and experience to the principal, William Hordyk, R.R. 1, Aylmer, Ontario.

The Duncan Christian School is in need of a

PRINCIPAL
and an
ADDITIONAL TEACHER

in the primary grades. The City of Duncan is situated in the beautiful countryside of the Cowichan Valley on Vancouver Island, B.C. Please send your application or request for further information to: Mr. J. Kroek, Secretary, 440 Arbutus Ave., Duncan, B.C.

The Chilliwack Christian School Soc. of Chilliwack (B.C.) hopes to have its own schoolbuilding ready by Sept. '69 for 7 grades. We will need

A PRINCIPAL AND 2 TEACHERS

Those who are interested send qualifications and references to A. Niezen, Secr., P.O. Box 161, Chilliwack (B.C.).

The John Calvin Christian School, Guelph invites applications for the following positions:

PRINCIPAL
to teach higher grades and
TEACHER
to teach intermediate grades.

Please send your applications to: Mr. H. Ensing, 77 Victoria Road North, Guelph, Ontario.

Aangrijpend getuigenis van Richard Wurmbrand

Zelden is de Nieuwe Kerk in Delft zo vol geweest als vrijdagavond, 28 maart, tijdens het ontroerend en aangrijpend getuigenis van de bekende Roemeense predikant Richard Wurmbrand.

De mensen zaten niet alleen tot aan het praalgraf van Willem van Oranje, maar ook de gangpaden en zijbeuken waren afgeladen met mensen, die van heinde en ver waren gekomen om deze vurige apostel het evangelie te horen verkondigen.

Ds. Wurmbrand, die vertaald werd door ds. George Brucks uit Zeist, sprak over de schreeuw van pijn, die Christus gegeven moet hebben op Golgotha, nadat Hij drie uur lang meester geweest was van zichzelf. Deze schreeuw heeft geklonken in alle eeuwen van het christendom en klinkt nu nog in China, als de mensen zes dagen en zes nachten achtereen duldeloze pijnen lijden tot ze sterven.

"Dit geschreeuw dient u dag en nacht te horen. Laat nu eens even uw mooie liederen en gezangen achterwege en weent met de wenenden. Komt tot berouw en leeft daadwerkelijk mee met de lijdende leden van het lichaam van Christus."

Vervolgens gaf hij een indringend verslag van gebeurtenissen in China, Rusland and Roemenië, waar hij zelf jarenlang, tien meter onder de grond, op de meest wrede en verfijnde wijze gemarteld werd en waar hij de schreeuw van Christus leerde verstaan en begrijpen.

Vergeving

Toch vinden de christenen in deze landen de kracht om voor hun beulen te bidden als Christus, "Vader, vergeef het hun, want zij weten niet wat zij doen". Een gebed, zoals een Russische moeder elke dag bad voor de officier, die haar zoon had laten ombrengen. (De Rotterdammer)

Hij sprak zijn leedwezen uit over het feit dat de leiders van de Wereldraad van Kerken vertegenwoordigers van de officiële Russische kerk in hun midden opnemen. Hun invloed is merkbaar en komt tot uiting in het voorstel van de Wereldraad van Kerken om Rood China toe te laten tot de Verenigde Naties. Dr. Wurmbrand noemde zichzelf een fundamentalist. "Ik geloof in de wonderen, die in de Bijbel beschreven staan". Hij heeft ze zelf ervaren!

Tenslotte deed ds. Wurmbrand een beroep op zijn gehoor, om mild te zijn en geld te geven voor de nagelaten betrekkingen van de martelaars.

De bijeenkomst werd geopend door ds. G. H. van Kooten, Ned. Hervormd predikant te Delft, en gesloten door ds. M. W. Nieuwenhuijze, Chr. Ger. predikant, eveneens te Delft.

Giften en collecte

Na de rede van ds. Wurmbrand overhandigde het 2e kamerlid ir. H. van Rossum hem namens de Gereformeerde Gemeenten een cheque, ter waarde van 42.000 gulden, terwijl de collecte ruim 22.000 gulden opbracht. Deze gelden zullen worden aangewend om de Ondergrondse Kerk te steunen en het evangelisatiewerk onder de communisten te bevorderen.

(ICN)

The Calvin Memorial Christian School of

ST. CATHARINES

requires:

- French teacher (gr. 7-10)
- Math and Science teacher (gr. 7-8)

commencing Sep. 1969. Applications are invited. Kindly direct inquiries to: John Stronks, principal, 300 Scott St., St. Catharines, Ont.

Drayton Calvin Christian School needs

TEACHERS

for Sept. '69 in the primary and/or intermediate grades. Send applications to the Principal, Mr. H. Schaly, Box 141, Drayton, Ontario.

The John Knox Christian School of Woodstock, Ontario, will need

A TEACHER

for the '69-'70 schoolyear for one of the higher grades. Send your application to the principal, Mr. R. Vander Ploeg, 1045 Parkinson Rd., Woodstock, Ontario.

Due to expansion the Barrie Timothy Christian School, conveniently located near Toronto, will need:

2 TEACHERS

for the intermediate and primary grades. Please submit applications to: Mr. I. Witteveen, Principal, 35 Ferris Lane, Barrie, Ontario.

The Belleville District Chr. School invites applications for

TEACHERS

for the primary and intermediate grades. Please send applications to the principal, Mr. J. Wilms, Belleville District Chr. School, Belleville, Ont.

Due to increase of pupils and expansion of buildings the Board of the Trenton Christian School invites

QUALIFIED TEACHERS

to apply for positions in various grades. Applications should be addressed to Mr. J. VanderVliet, R.R. # 2, Consecon, Ont.

FRASER VALLEY
Christian High School

with grades 8-12, and 14 rooms required for 1969-1970 qualified teachers in

COMMERCE
PHYSICAL EDUCATION
(Boys and Girls)
FRENCH, ENGLISH/HISTORY
SCIENCE (BIOLOGY)

Applications, stating qualifications, experience and references, to be sent to: Mr. H. K. Vandezande, Principal, 15353 - 92nd, Avenue, North Surrey, B.C.

The expanding Edmonton Christian High School requires two qualified

SCIENCE TEACHERS

for the fall term. Anyone interested in teaching Math, Physics, Chemistry or Biology is requested to write to Mr. J. Tuininga, 14304 - 109 Avenue, Edmonton 50, Alberta or call collect (403) 454-9357 days, 484-6814 evenings.

NATUURGENEESK.

dokters en specialisten hebben ook voor Uw ziekten mengsels geneeskruiden samengesteld, welke wij U leveren en waarmee wij de frappantste resultaten bereiken, ook in schijnbaar hopeloze gevallen. Wat de natuur ons biedt is onverbeterlijk! Volkomen giftvrij. Meldt Uw ziekte en klachten aan ons.

Voor Canada uitsluitend volle kuren (9 mnd. à $18.00 bij vooruitbetaling).

Kruidenhuis "FLORA"
Westersingel 40, Groningen, Ned.

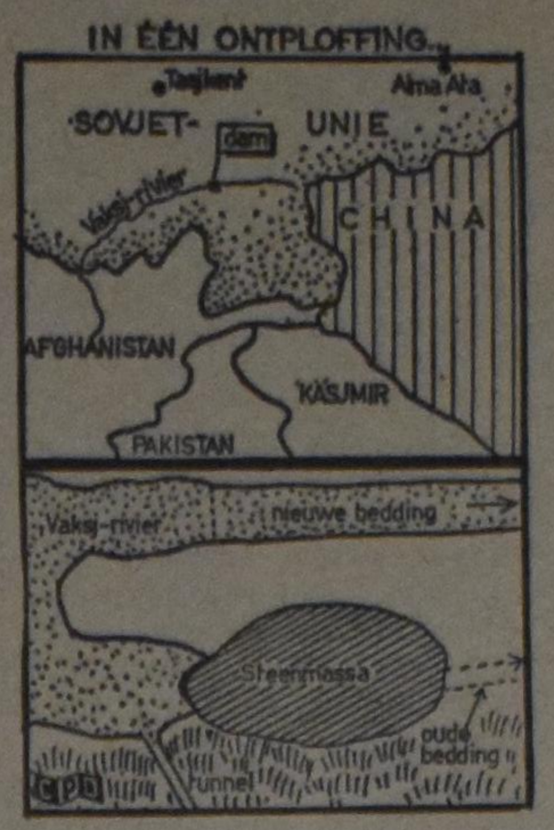

RUSSEN LATEN BERGRUG IN RIVIER PLONZEN

In Rusland zijn in december 1968 de laatste werkzaamheden voltooid die tot doel hadden een rivier af te dammen, het waterpeil ca. 50 meter te verhogen en de loop van de rivier honderden meters te verleggen en dat alles door ontploffingen. Het projekt is uniek in de wereld door zijn gecompliceerdheid en de hoeveelheid van problemen die aan het licht traden.

Het ging hier om de Vaksjrivier (zie kaart) die afgedamd en verlegd moest worden ten dienste van de bouw van de grootste waterkrachtcentrale in centraal-Azië en de bevloeiing van bijna 4 miljoen hectare droog land. Een tunnel van 7 km, waar 5 jaar aan gewerkt is, moet het water van Vaksj naar het binnenland voeren. Vlak naast de tunnel moest de rivier worden afgedamd. Dit gebeurde door een deel van een bergrug gelijktijdig op te blazen in één gigantische explosie. De tunnel mocht echter niet in gevaar komen. 160 explosie-deskundigen hebben zich over dit probleem gebogen. Het resultaat was dat het stuk berg in de rivier stortte, die op slag werd afgedamd. Het waterpeil kon stijgen en de rivier verlegde zijn bedding. Het projekt stond onder leiding van professor G. Pokrovsky.

IMPORTEURS GEZOCHT

Wij zoeken voor Canada, Michigan en andere staten importeurs voor de volgende producten,

Visserij art., netten, fuiken, enz. (buitengewoon geschikt voor postorder verkoop).

Regenjassen, schilderijen, rijzadels, plastic fotolijsten, hangmatten, reincultures (voor de zuivelindustrie).

DIVOZA, Fabr. en Exp. Huis, Bosweg 18-19, LEEK, The Netherlands.

Willem J. B. Meyer and Wietse G. Posthumus

are pleased to announce that

Sybren L. Wassenaar

is now associated with them in the practice of law under the firm name of Messrs·

MEYER, POSTHUMUS & WASSENAAR

Barristers and Solicitors
914 St· Clair Avenue West
Toronto 10, Ontario.

Rentekaart in Holland gehad?

Indien zo, dan krijgt U terugbetaald. Ook indien U het nummer niet meer weet noch de plaats waar Uw laatste rentekaart is afgegeven, of als U het voor U vastgestelde tijdvak van aanvragen niet weet.

Wist U dat te vroeg aanvragen niet wordt behandeld, evenmin als brieven die inkomen nadat aangevraagd is (met uitzondering van overlijdens-informaties)? De eerste groepen van uitbetaling zijn reeds begonnen voor degenen, die geboren zijn in 1903 t/m 1908 en 1944 t/m 1950. Deze mensen raad ik aan met spoed te schrijven met overmaking van een administratievergoeding van $2.00.

Van de meer dan vier miljoen mensen die uitbetaald moeten worden, zijn er die in 1925 t/m 1930 geboren zijn en die komen pas in 1974 aan de beurt. Dezen en al die tussenleeftijden houd ik bij. Ik schrijf U dan tegen die tijd terug als U moet aanvragen en zal ik U inlichtingen geven. U kunt dus rustig afwachten: U wordt niet vergeten.

Mijn naam houd ik onbekend omdat er misschien ook anderen zijn die liever onbekend blijven. Indien ik dit tijdvak niet kan voldoen, dan is mijn zoon of dochter tot overname bereid. Ik weet, dat ik door niet nakomen van mijn verplichtingen gerechtelijk vervolgd kan worden.

Zend dus $2 en alleen Uw geboortejaar, met Uw naam en adres duidelijk in blokletters. Bij adresverandering oud en nieuw adres duidelijk opgeven.

U kunt schrijven aan Box 424, Galt, Ontario.

(Naam en adres van de inzender bij de redaktie bekend.)

Aankondiging van een nieuwe genezende stof: Slinkt Aambeien

Exclusieve genezende stof heeft bewezen dat het aambeien slinkt en beschadigd weefsel heelt.

Een vermaard onderzoekinstituut heeft een unieke genezende stof ontdekt met de eigenschap om aambeien pijnloos te doen slinken.

Het verlicht het jeuken en ongemak in minuten en versnelt het genezen van het beschadigde en ontstoken weefsel.

In geval op geval, terwijl het zachtjes de pijn verlicht, vond feitelijke vermindering (slinking) plaats.

Het meest belangrijke van alles — de resultaten waren zo grondig dat deze verbetering over een periode van vele maanden bleef gehandhaafd.

Dit werd bereikt met een nieuwe genezende stof (Bio-Dyne) dat snel beschadigde cellen helpt genezen en de groei van nieuw weefsel bevordert.

Thans wordt Bio-Dyne aangeboden in zalf en zetpil vorm genaamd Preparation H. Vraag er naar bij alle apotheken. Voldoening of U krijgt Uw geld terug.

(Adv.)

HANEY-PITT MEADOWS CHRISTIAN ELEMENTARY SCHOOL

invite applications for the position of

PRINCIPAL

commencing September 1969.

The school consists of 4 rooms located in the beautiful Fraser Valley, 25 miles West of Vancouver.

Make all applications to: Mr. H. Blok, 12084 N. 14th Ave., Haney, B.C.

The HAMILTON DISTRICT CHRISTIAN HIGH SCHOOL

is in definite need of

ADDITIONAL TEACHERS

for the schoolyear 1969/1970, including a

SCIENCE TEACHER

If interested in a teaching position, please contact the Principal, Mr. P. J. Krosschell, 28 Athens St., Hamilton, Ont., phone 389-3411.

Afkoop Rentekaarten Verzekering

Mocht U nadere inlichtingen wensen, laat ons deze voor U behartigen, zoals velen reeds gedaan hebben.

Zend Uw naam en adres, alsmede $2.— aan

T. C. WENDEL, P.O. Box 84, Brampton, Ont.

en U ontvangt compleet informatie en formulieren.

THE 1969 YEARBOOK OF THE CHRISTIAN REFORMED CHURCH

The new yearbook gives us again a lot of information of what is going on in the circle of our churches. At this moment the churches have 89 vacancies and the number of students for the next three years is up to more than 180. Comparing this with other denominations there is reason to be thankful.

Below we give a short review of the Canadian part of the church.

CLASSICAL REVIEW

Classes	Churches	Ministers	Vacancies	Families	No. of souls
Alberta N.	17	16	2	1,562	7,836
Alberta S.	16	10	6	948	4,704
British Columbia	22	17	5	1,759	8,839
Minnesota South (Canadian part)	7	5	2	542	2,768
Chatham	19	19	0	1,953	9,621
Hamilton	17	15	2	2,265	11,353
Huron	14	12	2	1,144	5,751
Quinte	11	9	2	1,298	6,416
Toronto	17	16	1	1,781	8,674
Eastern Canada	16	10	6	939	4,802
1969	156	129	28	14,191	70,764
1968	154	131	23	13,285	66,790

Minister with special assignments are Rev. H. Wittenbosch of Montreal, who is engaged in the ministry of the seamen, and Rev. M. Greydanus of Toronto, working as campus minister at the Universities of Toronto and Hamilton.

The small church of Cochrane, Ont. has its unordained minister in Mr. J. Tensen.

Two more churches were added to the list, Edmonton, Trinity, Alta., and London, Bethel, Ont. Three ministers retired in 1969.

The number of workers in the field of Evangelism is very small and declining every year. Added to the list are Abbotsford, B.C. with the Gifford chapel and Queenston, Ont. sponsored by the St. Catharines and Niagara Falls churches.

Missing now are a chapel in Toronto and at Staaffes, Alta. There seems to be a mistake in the announcements of Peace River, Alta. In former years we read that there was some work done at Lethbridge, Alta. and Vancouver, B.C. It seems that the time has come to make use of the R.B.I. graduates and put them to work in many of our big cities.

1968 brought 361 members to the church in Canada through the work of Evangelism and from other denominations. But 711 members left the church. It looks like more work is put into gaining outsiders than to keep our own wandering sons or daughters within the church circle.

All who have a feeling for statistics will find much in the 1969 yearbook.

A. Bisschop.

HI NEIGHBOUR!

How is the weather down your way? In most of Canada it has been an unusually mild winter. When the weatherman predicts mild, clear days and the sun begins to shine, housewives begin to stir restlessly. They begin to notice the cobweb in the corner, the dusty drapes and they begin to clean closets. Men sigh a few times and wonder how soon the little woman will hint that the bathroom is badly in need of painting, or find some other chore in connection with the annual spring cleaning craze. March came in like a lamb, who knows, it may go out like a lion. We had better hang on to the snowshovel yet.

Some time ago, I pulled a piece of bark off a log and saw a sight that really surprised me. I thought insects like people looked for warm surroundings in winter, but here in the cold were gathered dozens of tiny, beautiful, polka dotted lady-bugs, huddled together in a most unusual way. You can hardly ever see these tiny insects in groups or colonies, or even in pairs. All summer long they seem to take little notice of lady-bugs' nearby. And yet in the late fall, lady-bugs become social beings, instinct urges them to congregate on rocks and branches before creeping into sheltered niches for the winter. Come housecleaning time you find an odd, lost little lady-bug already walking up the window pane on the sunny side of the house. They start their duties in good time. Lady-bug is the name commonly used here. Of all insects perhaps the only one for whom we feel a sentimental attraction. Early in life we were already told never to kill one as they are completely harmless. In Holland they are addressed as "Our dear Lord's creatures," in France they are called "Creatures of the Virgin," in Germany "God's little Lambs" and in Sweden "the Virgin Mary's golden hens."

When we were very young we may have read: "Lady-bug, lady-bug, fly away home, your house is on fire and your children will burn." This old poem comes from England. When the hops had been harvested, the vines, thick with lady-bugs and their young were burned. This saddened the children and thus the song originated.

Not only is the little lady-bug harmless, it is very beneficial as well, something we can not credit many insects with. How tiny they are, full-grown they barely measure a quarter-inch in length, but how the Creator must have loved them, to give them an appetite for aphids — a very serious pest to gardners. A tiny lady-bug can devour 50 aphids a day. It also will eat other harmful insects. He is therefore known as the gardener's best friend.

In 1868 a deadly scale attacked the citrus groves of California. Within 20 years it had killed thousands of trees. A government entomologist traced the unwelcome immigrant to its homeland — Australia. There while doing research on it he noticed a lady-bug contently devouring a scale. He shipped 514 lady-bugs to California. In the months that followed this small army waged war and for 8 months it continued. In the end the small beetle and its offspring had saved a multi-million dollar industry at an importation cost of only $1500.00.

The lady-bugs found California a very happy place to reside and have multiplied so tremendously that "prospectors" collect them by the sackful in the Sierra Nevada foothills to sell to gardeners and farmers. Sometimes, however, lady-bugs stray away from their purchasers' field. Wise bug buyers store a few thousand in the refrigerator — cold keeps the bug dormant — to replenish the field stock.

Just recently, in July 1966 to be exact 300,000 California lady-bugs went to New York City's Riverside Park. A citizen's group bought the bugs in an attempt to end the need for insecticide spraying. Lady-bugs eat 50 aphids a day, as mentioned before, but for dessert they may top it with horers, potato beetle eggs, and other plant killers.

In a Maryland tobacco patch a quart of lady-bugs quickly devoured 10 million aphids.

In a Kansas wheat field millions of grain destroying green-bugs — referred to in Latin as Toxoptera graminum — became a meal within 24 hours after the lady-bugs arrived.

When we give the greenbugs a very fancy name let us not insult our tiny benefactor and forget his or her name. You may not be able to pronounce it, but in Latin we may call them: Vedalia, alias Rodolia cardinalis. No matter what country you may live in and by what name it is known, please treat our tiny polka-dotted friend with respect and let it live! You will find that he works very hard for us all.

Happy Spring to you all from your NEIGHBOUR

The Hamilton District Christian Reformed Churches

Presents . . . In Person . . . The Voice of . . .

"THE BACK TO GOD HOUR"

Dr. J. H. Nederhood

Radio Minister for
The Christian Reformed Church

DR. J. H. NEDERHOOD

Topic: —

"Space Age Christianity"

on Tuesday, April 15th — 8:00 p.m.
in the
FIRST UNITED CHURCH
Wellington St. at King and Main

Music and Song will be presented by a . . .

100 VOICE CHOIR — of the combined Local Christian Reformed Churches, conducted by Mrs. Tigchelaar, with Mr. P. Spoelstra, A.R.C.T., at the organ.

TAKE A FRIEND ALONG!

THE WORLD AROUND US

The ABM Controversy

Once again the United States is caught up in a contentious issue — this time the question is whether the country should build an anti ballistic missile system. Originally the Johnson administration had planned to build 17 Sentinel bases around major cities to protest them from ICBMs fired from China. But there was strong opposition to this plan; a number of scientists argued that the system was ineffective and could not do the job; the cities that were to be protected raised objections because they were afraid they would become targets for the incoming missiles. Others felt that, once the system was built, it would soon be expanded to become a shield against the Russians, and thus increase the arms race. No final decision was made, and the burden of reaching a final conclusion fell on the shoulders of President Nixon.

He has now made his decision. Fourteen ABM bases will be built, the first two sites — in Montana and North Dakota — to be completed by 1973. The estimated cost will be $6.8 billion, but will probably be much higher when the whole system is finally completed. The function of the system is not anymore to protect the cities, but to protect the Minuteman ICBM sites. The cover-up that the system was a defense against Chinese missiles has been dropped. As the President explained, the aims of the program are threefold: "protection of our land-based retaliatory forces against a direct attack by the Soviet Union . . . protection against the possibility of accidental attacks from any source . . . defence of the American people against the kind of nuclear attack which Communist China is likely to be able to mount within the decade."

The critics were quick to point out that these reasons were shaky at best. It will probably be another ten years before the Chinese will have a guidance system sophisticated enough to aim their missiles toward ICBM sites. Since the U.S. has extensive foreign bases from which ICBMs can be fired, and has a large fleet of nuclear submarines armed with Polaris missiles, why is it necessary to protect the Minuteman sites in the U.S., since the missiles not stationed in the country could launch a reprisal attack. American cities are left unprotected, so if the Russians aimed their missiles at the cities, few would be intercepted; a large part of the population would be wiped out while the Minuteman was launched on its mission of destruction in Russia. What is the point in this? An accidental attack is an equally ludicrous notion. Even if another country fired a missile accidentally, would it not be better to try and protect the citizens than to protect some ICBM in Montana?

In addition to these logical reasons for not building an ABM system as presently proposed, others point out that the vast sums which will be spent on armaments should be diverted into sorely needed domestic programs. There is still no guarantee that the system will work, and there is no method of testing the system because the U.S. has signed the treaty whereby it will refrain from testing atomic weapons in space — and this is necessary if the system is to be tested. Finally, will the Russians view this move as a provocative escalation of the arms race and retaliate by increasing their already substantial nuclear arsenal? If this turns out to be the case, the U.S. will not be able to stop with the ABM system as presently outlined, but will have to expand it and improve it — with all the increased cost this will bring with it.

Opposition to the program has been vocal and widespread. One Michigan Democrat likened the system to the Maginot Line. "These two defensive systems will prove equally effective in guaranteeing peace", he said. Eugene McCarthy called it "the President's first serious mistake". Other comments ranged from, "far less a shield than a sieve", "not a convincing case", to "every witness outside the Pentagon knows it is not much good", to "cockeyed". Much of the opposition comes from the Senate, especially from the Committee on Foreign Relations chaired by Senator Fullbright. Secretary of Defence Melvin Laird testified for more than 5 hours before the Committee, but seems not to have persuaded them that the system is indeed necessary.

The system itself is very complex. The assumption is made that Russian or Chinese missiles will take the shortest route — over the Arctic. It takes roughly 45 minutes for a missile to reach Chicago or New York, but for planning purposes the time limit is considered to be 30 minutes. The Sentinel's long-range radar can pick up the missiles when they are still 1500 miles away, giving about 15 minutes warning. Once the decision is made that an attack is indeed underway — and authorization of the President is obtained — the Spartan missile is fired. The Spartan carries a two megatons warhead (equal in power to 2,000,000 tons of TNT), travels to a height of 75 miles and up to 400 miles away, and here in the airless environment detonates its warhead. The heat and X-rays of the explosion will wreck the circuitry of the incoming missile and defuse its trigger mechanism. The warhead of the incoming missile will thus not explode. If some missiles have eluded the Spartan, a Sprint missile is fired. It is much smaller, has a warhead in the neighbourhood of a few kilotons, climbs at a fantastic rate, and intercepts anywhere from 25 to 40 miles from its launch site. Again, it is expected that the blast and heat of the detonation of the Sprint warhead will incapacitate the incoming missile.

Theoretically it all sounds very simple. The Spartan explosion is so high in the atmosphere that there is little danger from fall-out, and the Sprint detonation is comparatively small. But all this is theory; the 1963 Test-Ban Treaty prevents testing the system. What happens if the incoming missile is detonated, especially at the low level that the Sprint intercepts? Will the ABMs really neutralize the incoming missiles? Will they be able to distinguish between armed and dummy missiles? There are a great many questions which have not yet been answered.

Another question is the position of Canada. Spartan interceptions will most likely occur over Canadian territory. Will we receive the fallout from the U.S. defensive missiles? The Grand Forks ABM site is less than 80 miles from the Canadian border; even a Sprint with a malfunction could explode over our territory. Prime Minister Trudeau and President Nixon discussed this problem extensively during the recent Prime Minister's visit to Washington. At the time of writing he has not commented on this aspect of his trip, but already scientists say that the information the Prime Minister received from the U.S. Defense Department cannot be relied upon, that the Department will do everything in its power to get the ABM system.

The important question is whether we are returning to a period of brinkmanship and saver-rattling as we had when John Foster Dulles was Secretary of State. If one is to judge by the statements of Defense Secretary Laird, it may well be. Laird sees the Vietnam war enduring with no prospect for early U.S. troop withdrawal; he sees a threat in Laos; in Korea "peace hangs by a slender thread"; Malaysia and Singapore harbour "a potential security problem". NATO is "beset with both military and political problems", and the Middle East rested on the verge of "an active state of war'. China, with its military force is "on the verge of being supplemented by an operational nuclear war". Hopefully the remainder of the State Department does not see things in the same gloomy light, because if they do, another arms race is certain to begin again.

J. J. Bout.

Let's Play Chess

Editor Mr. C. HESS

SECOND SERIES OF PROBLEMS IN APRIL

No. 346

Author, Dr. K. Fabel, Germany.

Black: 4 pieces

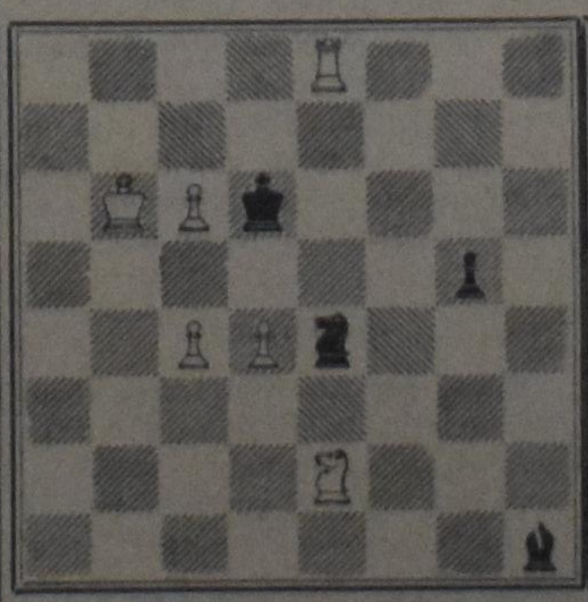

White: 6 pieces

White to play and mate in three moves. 3 points

No. 347

Author: P. Layer, Canada

FIRST PUBLICATION

Black: 3 pieces

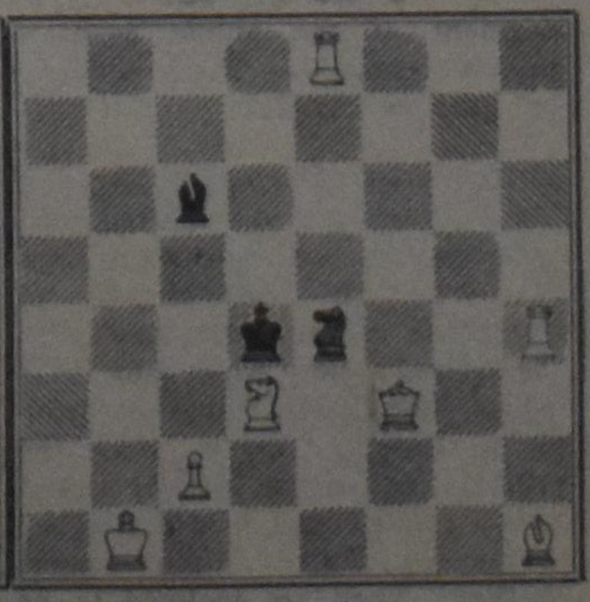

White: 7 pieces

White to play and mate in two moves. 2 points

NOTES

1. We close the series of this month with two Merediths. Both of them have special merits, as you will find out.
2. Dr. Fabel used the Dresden motive in No. 346. This means that the original threat is to be replaced by a second one. Usually this leads to a very lively and one-way solution.
3. Our Canadian author, P. Layer, presents an original Decalet in No. 347 which is a problem setting containing a total of exactly 10 pieces. The same could be said about No. 346 also, of course. You certainly will enjoy this composition. Indication of the key and threat if there is any, is sufficient.
4. The deadline for the April solutions is May 20 (postmarked). Those who live outside of Ontario have time till May 25.

Public image of Christian Schools in Alberta scrutinized

As others see our private (Christian) Schools

Gunderson Report (6)

As part of our research, GUNDERSON PUBLIC RELATIONS attempted a sampling of public opinion to determine how private schools are viewed by opinion leaders and the public at large.

As part of this survey, the following questions were asked in a letter mailed to about 50 people across Canada on July 5th, 1968:

1. What is the public attitude to private schools?
2. What do you think about them personally?
3. Do you view them as a good alternative to public education and are they in tune with the time?
4. Do you think they enjoy good public relations?

A good number of replies were received and because confidentiality was promised respondents we cannot attach the names of people to some of the comments. However, one letter was particularly good and because the writer said he could be named, we are printing this letter at the bottom of this article. Barrie Zwicker, education writer for the Globe and Mail, Toronto.

The majority of those answering the survey felt the public held a negative attitude towards most private schools. The two critical points mentioned were "snobbism" and "segregation". Many respondents said they had a high regard for private schools themselves and that they serve as a good complement to public education. Almost all answering the survey felt that private schools throughout Canada suffer from "ineffective" public relations.

Following are some of the comments received in the survey:

"To me, I'm prejudiced. Personally, I favor such schools because we need more of a religious scope to life in what is fast becoming a very secular society. It's pretty darn important to give some religious dimension to education. It just widens your view. And, if in the process it makes you a better person, then you'll be a better citizen, a better worker, and so on." — Edmontonian.

"I favor the private school for parents who for some reason are not quite satisfied with the public school system for their children, for some specific reason. These people would welcome an alternative system, not necessarily a boarding school system. In such cases, the guardians would welcome an alternative to the public system, which did not cripple them financially. Even a tax concession would ease the burden considerably, and at no loss to the public purse. Thus, my response is that the public does not want a system of private schools, but a large segment of the public needs a private school." — From a doctor at Ralston, Alta.

"Personally, I'm not in favor of the segregation of children into separate religious or ethnic groups. It must harm their chances of competing on an equal basis with the rest of society when they leave school and their home environment. My feeling is that the program in private schools is not broad enough and tied too much to the concepts of religion taught in them. They are inclined to be ingrown and because of the restricted circle of persons who teach in them would, I believe, be less under pressure to keep up with current educational thinking. The public doesn't really feel strongly for or against private schools." — Lethbridge Newspaperman.

"The public looks on private schools with general indifference, with some hostility to the more snobbish schools. I'm dead set against such schools because of the way they promote class and/or religious divisions in our society. They are undoubtedly an excellent alternative for people of means and for parents who live in horror of their children mixing with and making friends of 'undesirable' people. They are not in tune with the times. The majority preach selfishness and class separation. They are taught to shun public service in favor of promoting the interests of their family and the interests of their peer group. They tend to deter improvements in the public school system because the most powerful segments of the community can bypass public school inadequacies by enrolling their children in private schools. Their public relations is much better than they deserve." — A Calgary journalist.

"The support for private schools arises more out of dissatisfaction with the public educational system than for any particular merits that a private school system may have. Personally, I think private schools have an important role to play in our society because I believe that parents have the right to choose the type of education they wish for their children. I do not view the private schools as an alternative to public education but rather as a complement to public education. One of the greater strengths of our society is our system of public education. However, this education must be complemented by the freedom of parents to initiate private schools, if this is their desire. Private schools also serve as a competitive element to prevent the public schools from becoming complacent with their accomplishments. I also believe that while private schools have their strengths, in my own experience I have found that too often they are not in tune with the times and their programs are narrow in scope and designed to doctrinaire purposes. To a degree, this approach may be justified: but as in all activities, it can be carried to excess. When this happens, they serve to divide our society rather than unite it." — Edmonton executive.

"My personal attitude towards private schools is that they are unnecessary. I believe that our public schools are sufficiently good that we would be better off without private schools, particularly since so many of these are related to a particular socio-economic level and have many of the worst features of the great public schools of England. Their public relations leave very much to be desired." — Toronto educational administrator.

"I think you can expect a greater movement toward church schools as the general school system places less and less emphasis on character building and religion." — A Calgary publisher.

"Nobody ever talks about private schools. I am personally not in favor of them. I feel they breed snobbism. I also believe that by siphoning off the attention of the better educated and wealthier parents whose children attend them, they tend to weaken the public school system. They are not in tune with the times and they don't enjoy good public relations." — Toronto education reporter.

Dear Mr. Gunderson:

Thank you for your letter about private schools. Rather than take some time to research and contemplate this question—which might take some time considering the pressure of work—let me respond quickly and hope that this response is of some value to you.

The "public" attitude toward public schools appears to be characterized mainly by ignorance. I do not say so in any pejorative sense.

Those who do have views on private education are a varied lot, I would say. Some have strong prejudices: anti-Catholic, anti-Semitic, and so on. Others, obviously, are strongly for private education because they are anti-government, anti-state, and so on. Others strongly support certain public schools — I'm thinking of the Everdale Places, Summerhill-type schools, and so on — because they feel that public education while well-meaning, is public mis-education. I think there is a significant minority, perhaps up to 10 per cent of the population, that would fit into one or another of the above groups.

Personally, I began on the education beat two years ago with almost total ignorance about private schools and probably with a slight prejudice against them. "Why can't everybody send his children to the public schools: it's a pluralistic society," was about my attitude, as I recall.

Now, having met many private school students and staff members first-hand, my view is changed. I support just about every private school, Jewish, Catholic, Everdale Place, Christian sect, whether I agree with the specific content matter taught.

My underlying thinking hasn't changed. My view of what really happens in schools has changed (The best book on this aspect, I think, is John Holt's How Children Fail). Public schools generally do not teach pluralism; they teach some sort of bland don't-get-involved middle-class orthodoxy. The result is a melting pot, and everyone is thoroughly melted.

The private schools, for all their varying types of "narrowness," get people involved. Involved people find out soon enough that there are other opinions held in society — i.e., that it is pluralistic.

To answer your third question, I think private schools are, by accident, a good alternative to the public system.

But if we ever got the public system rolling the way it should be rolling (starting with the pupil, stressing that experience equals living equals discovery equals education) and removing the many obstacles to free inquiry that exist, if the public system ever got rolling this way, I would revert to centuries-old views that conflict with empirical fact. That is, I probably would revert, so amend the preceding sentence.

Private schools have been lucky with their public relations: a lot of them have never been bothered with it one way or another, depending for their funds and so on, on a small committed group.

When they do get some publicity, it's usually good. I find, as the traditional gee-whiz type of superficial press treatment lends itself to giving "good" coverage of something "different," such as a private school.

And today, with the ferment in education, less-superficial education reporters are taking a more thoughtful look at private schools and, again, the public relations is good.

Oh yes, one group not having good public relations, I would say, are the "elite" schools: the University of Toronto Schools, St. Andrews College, Upper Canada College type. They suffer the usual "poor little rich boy" prejudice.

Whether one agrees with the prejudice is something else. Personally I dislike intensely labels, and "rich kid" is as much a label as "poor kid", and does as little to make the world a more just place as any other label, in my view.

I hope these remarks are of some worth. As far as confidentiality is concerned, I don't mind being quoted. I believe these things: why shouldn't I be made to suffer the consequences? I hate this secrecy business. If you want to make all your information equally confidential, that's fine too. It's just my view that in matters such as we're discussing, as in nearly everything else, people should be willing to stand up and be counted, or praised, or shot, or whatever happens to people.

Sincerely,

Barrie Zwicker.

Als de lente arriveert in Niagara

(Canadian Scene) — De natuur laat zich maar zelden zien in een pracht en kleur zoals dat ieder jaar gebeurt in Ontario's Niagara Peninsula. En zij die deze streek bezoeken in het voorjaar kunnen tevens genieten van het Niagara Blossom Festival. Dat feest wordt gehouden als de duizenden vruchtbomen hun knoppen als door een wonder openen en hun bloesems zich ontplooien en hoofd- en landwegen in een tovertuin veranderen. Men kan dit wonder nergens zo goed gadeslaan als in de zg. Niagara Fruit Belt, een 40-mijl lange, nauwe strook langs de zuidelijke oever van het Ontario Meer, en gelegen in de luwte van de Niagara Rivier. Eerst ontspruiten de perzikenbloesems, dan de kersenbloesems en tenslotte de appelbloesems, wit en teer als sneeuwvlokken.

Duizenden mensen, die tot 100 mijl van deze "Honeymoon Capital" wonen, maken ieder jaar opnieuw de reis, als de hele streek weer in bloei staat. U ziet echter ook de nummerplaten van auto's die uit alle mogelijke Canadese provincies, staten in de V.S., van Hawaai of helemaal uit Alaska gekomen zijn om dit schouwspel mee te maken. De grootste aantrekkingskracht gaat echter uit van de Niagara Watervallen, die jaarlijks door zo'n 12 miljoen mensen bezocht worden. De vallen zelf kunnen vanuit allerlei punten bekeken worden; snelle liften brengen U naar de hoogste verdieping van de Oneida, Seagram of Skylon torens, en als dat nog niet voldoende is dan kunt U er per helicopter over vliegen. Beneden aan de Skylon Toren is het internationale gebouw van wetenschap, industrie en regering, waar interessante exposities en demonstraties worden gehouden. De toegang is hier gratis.

Canadia City is een nieuwe attractie in Niagara. Het is een miniatuur stad met bekende punten in Canada die op miniatuur schaal zijn gereproduceerd en geplaatst zijn in een 11 acre groot park. U vindt er meer dan 100 modellen van bekende gebouwen, waterwegen, historische punten, enz., die door de knappe manier waarop zij zijn gemaakt, een realistisch beeld van Canada geven. Een bezoek aan Niagara doet U plotseling ook aan Londen denken als U de dubbele bussen ziet, die uit Engeland zijn ingevoerd en waarmee U een rondrit van 3½ uur kunt maken. De mooie, vuurrode bussen zijn een geliefd onderwerp voor amateur fotografen. Een van de eerste dingen die U doet is natuurlijk een rondvaart met de "Maid of the Mist", een kleine stoomboot die U door het bruisende, kolkende water tot vlak onder de watervallen brengt. Voor deze rondvaart wordt U in rubber jassen en zuidwester uitgedost. En dan is er het Whirlpool House en de lift naar de Gorge, waar het naar beneden stromende water een onvergetelijk gezicht biedt. Onder de verdere attracties vindt U Indian Village en Storybook Land. Er zijn tal van monumenten ter herdenking van de Oorlog van 1812 tussen Brits-Columbia en de Verenigde Staten. Langs de oevers vindt U prachtige bloementuinen en picnic gelegenheden.

Er is nog veel meer . . . nieuwe en oude dingen . . . in de omgeving van Niagara.

Verdien een boek of een verzilverd theelepeltje door het aanbrengen van een abonnee op ons blad.

Reis door Uw land per CN

CN's grote, vriendelijke treinen brengen U zowat overal in Canada. Genoeglijk, gemakkelijk en voordelig.

Maakt Uw keus in gerieflijke op klimaat ingerichte plaatsen: coaches, couchettes, coupes, ... zelfs privé slaapkamers!

En de maaltijden zijn verrukkelijk! Gebraden vlees, meerforellen, kip à la king . . . om slechts enkele te noemen!

CN helpt U elke dag meer geld besparen met lage Rode, Witte en Blauwe Tarieven. Vraag naar extra kortingen en Gezinstarieven, Groepstarieven en special kindertarieven. Die de leeftijd tussen 12 en 21 jaar bereikt hebben kunnen voor grote kortingen met CN's Jeugdtarieven in aanmerking komen.

Voor ontspanning zijn er lounges met volledige vergunning — met voldoende ruimte om U te roeren en te socialiseren. Gastvrijheid's uren, Kinderuren, Bingo! Sommige treinen hebben zelfs echte vermakelijkheden!

Ontspan U derhalve en geniet, ontmoet mensen en gaat Canada zien — per CN.

Telefoneer het Reisbureau of CN Passagiers Verkoopbureau.

Toronto—Vancouver	**$46.00**
Edmonton—Saskatoon	**8.60**
Halifax—Montreal	**15.50**

Enkele reis in coaches op Rode Koopjesdagen.

CN
CANADIAN NATIONAL

CLASSIFIED ADS

Pay your advertisement when you send it in. See our standard-rates below:

Birth-announcements	$4.00
Engagement-announcements	$4.00
Marriage en anniversaries	$6.00
Notifications of death	$5.00

"For Sale" and "Want" advertisements up to 30 words $4.00. Every word more 15¢.

For "letters under number" 50¢ extra.

Send your payment together with your ad to:

Calvinist-Contact
Box 312, Station B,
Hamilton, Ont.

Thankful to God and with great joy we announce the birth of our third son

MARK ALAN

Born March 19, 1969.

A brother for Marvin and Jeffrey.

Arie and Joop Gritter.

2334 Tamrack St.
Kalamazoo, Michigan 49007.

With thanks to God, the giver of all life, we are happy to announce the birth of our firstborn, a daughter

DENISE RENEE

March 24, 1969.

George & Jane Neutel.

61 Harold Street, Brampton, Ont.

Proud grandparents are Mr. & Mrs. John Suk, St. Catharines and Mr. & Mrs. Albert Neutel, Georgetown.

The Lord entrusted unto our care a daughter

JOANNE ELIZABETH

Born November 30th, 1968.

A sister for Brian.

John & Florence Wiersma.

March 26, 1969.

R.R. # 4, Uxbridge, Ont.

It is with gratitude to our Covenant God and Father that we wish to announce the birth of our daughter

TERESA ANN

Born March 30, 1969.

Klaas and Engelina Dekkema.

A sister for
Larry Bert,
Theodore Ralph,
Glenda Angela Joanne.

R.R. 3,
Newmarket, Ont.

Fred and Audrey Vander Velde thank God for the safe arrival of their first daughter

LUCINDA ELIZABETH

on March 31, 1969, at Henderson General Hospital.

A welcomed sister for Edward Frederick. Thirtieth grandchild for Mr. E. Vander Velde and sixth grandchild for Mr. and Mrs. D. Haringa in the Netherlands.

24 Kemp Drive,
Dundas, Ont.

Mr. & Mrs. H. Oosterveld are pleased to announce the forthcoming marriage of their daughter

MARGARET

to

Mr. HENK RIESEBOS

son of Mr. & Mrs. Cl. Riesebos.

The ceremony will take place on April 19, 1969 at 3.00 p.m. in the Aylmer Christian Reformed Church.

Rev. C. Spoor officiating.

Aylmer, Ont.

Mr. & Mrs. R. Kingma of R.R. # 7, Strathroy are pleased to announce the forthcoming marriage of their daughter

RUTH

to

Mr. HANK HAAN

son of Mr. & Mrs. L. Haan of R.R. # 5, Strathroy.

The wedding to take place D.V. April 24th at 7:30 P.M. in the Westmount Christian Reformed Church, Strathroy.

Future address:
R.R. # 7, Strathroy, Ont.

Mrs. MARY BREMER

and

Mr. WILLIAM JANSEN

are pleased to announce their forthcoming marriage.

The ceremony will take place on Saturday, April 26, 1969 at 3.00 p.m. in the Aylmer, Ont. Chr. Ref. Church.

Rev. C. Spoor officiating.

Reception after the service in the Church Hall.

Mr. and Mrs. Albert Moes are pleased to announce the forthcoming marriage of their daughter

JANE

to

Mr. JERRY VAN ARNHEM

Saturday, the 3rd of May, nineteen hundred and sixty-nine at five o'clock. First Christian Reformed Church, London, Ontario.

Rev. G. Bouma officiating.

On Friday, April 11, 1969 we celebrate with our dear parents and grandparents

GERRIT HENDRIK PENNINGS

and

JOHANNA GEERTRUIDA PENNINGS, nee HEIDEMAN

the occasion of their 40th wedding anniversary.

"O give thanks unto the Lord for He is good. For His mercy endureth for ever.

Their grateful children and grandchildren:

Brampton, Ont.:
Christien and John Lammers.

Port Dover, Ont.:
Henry Pennings.

Jarvis, Ont.:
Bert and Thea Pennings.

Simcoe, Ont.:
Dinie and Andy Hogeveen.

Paris, Ont.:
Bill Pennings.

Hespeler, Ont.:
Grace and John Smith.

Waterdown, Ont.:
Gary and Corrie Pennings.

Waterdown, Ont.:
Willy and John Paul.

Hamilton, Ont.:
Henny and Bill Vander Schee.

John at home.
and 23 grandchildren.

R.R. 1, Galt, Ont.

On Friday, May 2, 1969, the Lord willing, we hope to celebrate with our dear parents and grandparents

PETER WESTRA

and

MARGINA WESTRA, nee NANNINGA

the occasion of their 40th wedding anniversary.

We thank the Lord for these happy years of marriage and family life and ask His blessing for many years to come.

Lloyd and Nettie Westra, Edmonton, Alta.

Gerry and Jenny Schalk, Cranbrook, B.C.

John & Joyce Westra, Lethbridge, Alta.

Peter and Ena Wamsteeker, Red Deer, Alta.

John and Grace Westra, Lethbridge, Alta.

Evert Westra, Calgary, Alta.

and 10 grandchildren.

1808 - 2nd Ave. North,
Lethbridge, Alberta.

On Sunday, April 20, 1969, the Lord willing, we hope to celebrate with our dear parents and grandparents

TJEERD TRIEMSTRA

and

AALTJE TRIEMSTRA—VAN DER VELDE

the occasion of their 30th wedding anniversary.

May God bless them for each other and for us in the years to come.

Vic and Margaret Triemstra.
Judy.

R.R. # 2,
Utopia, Ontario.

The Lord willing, we wish to announce the 25th wedding anniversary of our dear parents

LUDWIG YPMA

and

HELEN YPMA, nee DOTINGA

on May 1, 1969.

That the Lord may richly bless them together this day and in the years to come, is the wish of their dear children.

Lacombe, Alta.:
Hulbert & Bertha De Boon.

Edmonton, Alta.:
Peter.

Red Deer, Alta.:
Meindert & Wilma Sandstra.

Abbotsford, B.C.:
William.
Jannette.
Teresa.
Jeffrey.
and 2 grandchildren.

Abbotsford, B.C.

Chr. Ref. lonely, quiet man of 38, who lives in South Alberta, likes to

CORRESPOND

in Dutch or English with girl or widow, with marriage in mind. Children no objection. Write to Box 2144, % Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

Na een langdurige ziekte behaagde het de Here tot Zich te nemen in Zijn heerlijkheid onze lieve man en vader en grootvader

JOHANNES IEDEMA,

op de leeftijd van 73 jaar.

30 Maart 1969.

Egerton, N.S.:
Mrs. H. Iedema—v. d. Schaaf.

Amsterdam:
A. Atsma—Iedema.
J. Atsma.

Leeuwarden:
T. Kamstra—Iedema.
J. Kamstra.

Nieuw Vennip:
A. Bood—Iedema.
J. Bood.

Egerton, N.S.:
J. Iedema.

Toronto:
H. Iedema.

Toronto:
M. Iedema.

Toronto:
T. van Spronsen—Iedema.
A. L. van Spronsen.

Greenwood, N.S.:
H. Iedema.

The Lord took unto Himself into Heavenly glory our dear husband and father

ALBERTUS WOLTING,

at the age of 50 years, after a lengthy illness

Mrs. J. Wolting, nee Eiting.

Bert and Tina (engaged).

George.
Arthur.
Anita.
John.
Alice.
Donald.

Guelph, Ontario.

"For we know that if our earthly house of this tabernacle were dissolved, we have a building of God, an house not made with hands, eternal in the heavens."

2 Corinthians 5 verse 1.

From the militant church promoted to the triumphant church, our beloved son and brother

ALBERTUS WOLTING,

50 years of age.

Holland:
Mrs. A. H. Wolting-Dening.

Mr. & Mrs. H. Wolting.

Mr. & Mrs. J. Wolting.

Mr. & Mrs. Hr. Wolting.

Mr. & Mrs. A. Wolting.

Mr. & Mrs. J. Euving (Alie).

Chatham:
Mr. & Mrs. G. A. Wolting.

Funeral took place April 2, 1969 at Guelph, Ont.

Jesaja 41:10,
"Vrees niet want Ik ben met u."

De vrouwenvereniging "De Lampen Brandende" geeft hiermede blijk van haar meeleven aan Mrs. Wolting en haar kinderen bij het overlijden van hun man en vader,

Mr. ALBERTUS WOLTING.

Guelph, Ont.

30 Maart 1969.

Met droefheid geven wij U kennis dat de Here tot Zich heeft genomen onze lieve vriendin en vroegere buurvrouw

Mrs. J. VAN GROOTHEEST.

God helpe en sterke haar kinderen in deze dagen van droefheid.

4 April 1969.

Mr. en Mrs. D. Bakker, Picton.

Mr. en Mrs. A. Bakker, Hillier.

Mr. en Mrs. G. Boschma, Picton.

Mr. en Mrs. N. Bakker, Bowmanville.

Barney en Jim Bakker, Picton.

Op Goede Vrijdag nam de Here uit onze kring weg ons erelid

Mrs. JANET VAN GROOTHEEST,

op de leeftijd van 75 jaar.

Sterke de Here de familie in hun verlies.

Namens de Vrouwenvereniging "Ruth", Bloomfield, Ont.

On Easter morning, after a long illness in peaceful and complete surrender to his Saviour, the Lord took unto Himself our dearly beloved husband, father and grandfather

WILLEM BALDER,

at the age of 48 years.

Mrs. Gré Balder-Slot.

Beamsville, Ont.:
Nellie and Tom Scholman.

Margaret.

At home:
Gerda.
Henry.
Katie.

April 6, 1969.

227 Linwell Rd.,
St. Catharines, Ont.

"For I am persuaded that neither death nor life, nor angels, nor principalities, nor powers, nor things present, nor things to come, nor height, nor death, nor any other creature shall be able to separate us from the love of God, which is in Christ Jesus, our Lord."

(Romans 8:38, 39)

Wanted an

EXPERIENCED BAKER

Apply in person or in writing. Queenston Bakery, 27½ Queenston St., St. Catharines, Ont. Phone 684-9112.

For rent:

"BLINK BONNIE" COTTAGES

2 bedrooms $60.—, 3 bedrooms $70.— weekly. 30 miles North of Lindsay on Highway 35. Open May 17. H. Vegter, 6 Colton Ave., St. Catharines, Ont. Tel. 935-8173.

FULL TIME, PART TIME,

days, evenings, Saturdays. Work as many hours as you wish. You will be surprised how easily you can earn extra money. No experience necessary. We train you. Contact Mr. Griffioen, 316 Barrie Street, Kingston, Ontario.

Ter overname: Uitstekend gelegen

HIGHWAY GARDEN CENTER

juist buiten town met 250 voet front en dubbele driveway. Vier bedroom stenen huis, grote kas, beide gas verwarmd. Kantoor, pakhuis, garage en moderne facilities. Goede verbinding met school en kerk. $10-$15,000 down, interest balance 8%. Informatie Box 2143. % Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

Aldershot Greenhouses Ltd.
Wholesale Florists

MAN WANTED

to work in greenhouses. Year round employment. Apply phone 634-5220, 1042 St. Matthews Ave., Burlington, Ont.

FARMS FOR SALE

100 acre farm, good buildings, as a going concern. Good herd of Holstein cows and 30 sows. Full line of machinery. Reasonable down payment.

25 acre hobby farm, only 5 miles from Woodstock, 3 miles from Ingersoll.

Three 150 acre farms. Some as a going concern. We have a good selection of dairy or beef farms. Contact

ALBERT VANDERKOOI

at

DANI
Real Estate Limited
WOODSTOCK, ONT.
537-6601 or at home 423-6443

POULTRY PROPERTIES

BROILER AND LAYER

Ontario broiler properties — quotas all the way from 9,825 to 60,000 — some fully specialized, some with crop land and cattle stabling as well — Central and Western Ontario and Niagara District situations — wide selection of sizes, prices, locations. Discuss your requirements with Fred Bray — lifetime poultry experience, unusually broad contacts, knowledge of values . . . Half dozen cage layer plants offer you wide choice in that line, too.

FRED BRAY

KERN Real Estate
665 James South, Hamilton
389-1381 or (home) 389-0344

DAIRY

137 acres, 565 qt., Holsteins. Modern barn (new), other buildings, full line modern equipment, good 3-bedroom house. $70,000 - $22,000 down.

149 acres, 400 qt., Holsteins. Large barn, machinery, large 2-storey house. $50,000 - $20,000 down.

FRUIT

23 acres, grapes 11 acres, balance Bartlett pears, plums, cherries, prunes. Large barn, complete line of machinery. Modern 4-bedroom home, large frontage on potential road, less than 1 mile from town, good income. Asking $55,000 - $25,000 down. Make offer!

POULTRY

Ask for information on Chicken and Turkey Broiler farms, also laying hens in cages plus turkey barn on 7 acres of fine fruit.

Call

Gerrit Otten
416 - 563-7904
BEAMSVILLE, ONT.

Rep

ART BRUNTON
REAL ESTATE BROKER
643-3527
GRIMSBY, ONT.

---

275 Acre Dairy Farm

met melk contract aan Highway, grote barns, barn cleaner, varkenshok, silo, 3 slaapkamer huis, Holstein vee, alle nodige machines, kleigrond, 6 mijl vanaf kerk. $92,000 vraagprijs. $30.000 down.

Jack Bylsma
REALTOR
1607 King St. East, Hamilton, Ont.
Phone LI 9-3894

Near Jarvis

10,500 broiler contract. Two 3-storey chick barns. One new insulated 17 sow farrowing pen 24 x 76. Room for 20 dry sows. 8-room modern home on 2½ acres. $55,000.—.

In Jarvis

Two new 3-bedroom homes. Immediate possession.

Call

Jesse Weaver
416-776-2936

Rep.

HARRY THOMAS
REALTOR
HAGERSVILLE, ONT.

---

150 Acres, 100 acres workable. 10-room brick home with good size barn 60 x 100. Good soil. Owner leaving the Country. Price $29,500. Call

JAKE FEENSTRA

DANI
Real Estate Limited
WOODSTOCK, ONT.
537-6601 or at home 539-9200.

BROILER FARM

wanted to rent, with option to buy. Quota 20,000 to 30,000. Write to # 2142, % Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

Say, if you are in Hamilton, come to

MARTENS BAKERY

We bake the finest cakes and pastries.
Specialized in wedding cakes.

773½ BARTON ST. EAST, HAMILTON, ONT. Phone 549-1633

WANTED:

FEMALE OFFICE CLERK

A good knowledge of the English language is essential. Applicants who know English and Dutch and have office experience, have preference.

Please write or phone to Mr. A. LAMMERS,
GUARDIAN PRESS, P.O. Box 337, Station "B",
Hamilton, Ontario. Phone: 547-1488.

Assistant-Manager in training

Male, between 25-45 years, speaking English and Dutch, with accounting experience is required for the Dutch-Canadian (Chatham) Credit Union Ltd.

Individual must have ability to manage office operations and eventually be promoted to Manager.

Salary commensurate with qualifications and experience.

Applications including all relevant data should be forwarded to Keith Koke, Box 695, Chatham, Ontario.

WANTED IMMEDIATELY:

RELIABLE MAN

for landscaping and nursery work.

Must have some horticultural experience or interest.

GROEN'S LANDSCAPING & NURSERY
R.R. 4, Dundas, Ont. - 659-7072.

FOR SALE

Highway Broiler Farm

Quota 65,000. New barn and equipment. $35,000 down will handle. Good terms. Excellent contract.

Call

JOHN MASSELINK
757-3641,

William Allan, Realtor
LTD.,
1698 Eglinton East, Toronto, Ont.

Why Canada should not divorce Nato

by Bruce Hutchison

Mr. Hutchison is editorial director of the Vancouver Sun. This article appeared on February 20th.

•

(Canadian Scene) — During the present year of fateful decisions throughout the world, Prime Minister Pierre Trudeau might commit, or avoid, the worst mistake in Canadian history. If the reader considers this an exaggerated statement, he has not seen Washington as I have seen it lately, or realized what Canada's withdrawal from the North Atlantic Treaty Organization would mean not only to the ancient friendship of North America but to the affairs of the international community.

Should Mr. Trudeau choose a neutral foreign policy he will, first, shatter the alliance which alone defends the safety of Canada and largely nourishes its economy; second, he will destroy Canada's influence in world affairs; third, as the leaders of a small people, he will approach the U.S. giant without friends in naked impotence; and fourth, as I have good reason to believe, he will split his Cabinet, his party and his nation at the very moment when he is striving, in visible agony, to unite them.

After talks in Washington and Ottawa at highest levels, I am persuaded that Mr. Trudeau will do none of these things.* He is a man of genius and not a fool (though he has lately made some serious mistakes and doubtless will make more). But he is also a confused man in foreign affairs, his secret heart is engaged elsewhere and he knows little about the real politique of Washington. In reverse, Washington knows little about Mr. Trudeau and nothing about his true intentions. A great U.S. editor told me that Mr. Trudeau was the most fascinating figure on the world stage today but even this man, with his unique sources of information, has totally misunderstood the Canadian Prime Minister. This is hardly surprising when his own people, and even his closest friends, don't pretend to see a scant inch below the thin, misleading Trudeay myth. The myth will unravel and dissolve in time, perhaps to be replaced by another, equally misleading but long before then Canada must decide where it wishes to stand in the world of realities, as distinguished from the imaginary world of think-ins. The issue is not whether the structure of NATO should be remodeled, since it will be remodeled, and drastically, in any case. The issue is not whether Canada should maintain more or fewer troops in Europe since Canada's presence there has no serious military significance, though it has a psychological and political significance of the highest importance. The issue is not whether Canada should spent more or less on defense when actually it is spending less, in proportion to its means, than any NATO country except Iceland.

No, the issue, as stark and simple as any issue of private morality, and as practical as any sum in arithmetic, is whether Canada should contract out of the Western world, knife its friends in the back, insure disastrous consequences, moral and commercial, end its self-respect and make Canada a lonely Pariah on the cold northern slope of the planet. I know, of course, that Mr. Trudeau will not see the issue in this light. He, and an inner brains trust more powerful than the Cabinet, can argue, quite honestly, that by abandoning NATO, establishing an independent foreign policy and perhaps using defense money to help the underdeveloped countries, Canada can create a new identity, a new world-wide influence and a noble example to mankind. But having argued that proposition they will find that it leads to precisely the opposite results.

I am not trying to argue that Canada should remain in NATO and NORAD (North American Air Defense) for fear of angering the United States. My argument (as shared by many members of the Trudeau Government) is much simpler and purely Canadian — that by repudiating Canada's 20-year contract, Canada would betray its own paramount national interests and, if such and old-fashioned word is still in the dictionary, its national honor.

In the first place, if Mr. Trudeau's emerging foreign policy means anything it means that he seeks to expand Canada's influence in the world, and especially in Western Europe, the ancestral home of Canada's two founding nations. As he has written, his whole philosophies of politics is based on the use of "counterweights" and in Europe he hopes to find a counterweight to U.S. influence on Canada. This strategy, it seems to me, is entirely sound and constructive. But it must collapse and become nonsense if he abandons the alliance that defends Europe and quarrels with the United States, which defends the non-Communist world in general and Canada in particular. For once it is out of the alliance, Canada will have no more influence on the allies, no part in their military planning or, even more important, in their present determined attempt to come to terms with the whole structure of world power, Canada will have no voice. And in its own special relations with the United States on any fronts it will not approach Washington, the capital of the world's giant as a member of a team with influence but alone, powerless, distrusted and discredited. In short, if Mr. Trudeau had deliberately set out to diminish Canada as a factor in the human equation he could not have done better than to threaten Canada's withdrawal from its company of friends, the only reliable friends it has anywhere. Or as one senator, and an ardent friend of Canada, put it to me: "If you bail out on the alliance you'll be just another Finland and when you speak no one will hear you."

Second, if Mr. Trudeau has a secret dream of Canada, as I believe he has, he wishes to give it what Canadians nowadays call an "identity". I happen to think that Canada has possessed an identity as clear and palpable as its northern climate since Champlain built his "Habitation" on the rock of Quebec in the killing winter of 1608. But leave that semantic argument to the psychologists and the head shrinkers. The real point is that Mr. Trudeau, with his matchless gift of words, and intimations deeper than words, wishes Canadians to be themselves and proud of themselves. That is what hem eans by identity. But no nation that refuses to attempt any defense of itself, however inadequate the defense may be, or refuses to help its sole defender, the United States, however small the help, can claim any identity whatever, except the identity of cowardice, smugness and fat greed. In such a posture Canadians would be easily identifiable in the eyes of the world and in their own — as contemptible.

Third, in the most regrettable statement . . . Mr. Trudeau has said "we know darn well" that the United States must always defend Canada whether Canadians make any contribution in their defense or not . . . It may still be true, for the time being, that the United States must defend the huge land mass lying between it and the Soviet Union, but if Canada refuses any co-operation, it its airspace and along its coastlines for example, then by the supreme laws of power and survival, the United States will defend Canada on its own terms, by its own methods, and its own intervention in Canadian business because it would have no alternative.

Missile warfare

All these necessities, however, are passing with the change of military techniques. As a man very close to the summit of power in Washington told me, far more in sorrow than in agony: "The big war, if it comes, won't be fought by soldiers on the ground or planes in the air of Canada. It will be fought, in about half an hour, with missiles launched from the United States or our Polaris submarines all around the globe. When we launch them we won't be worrying about the Russian missiles aimed at Montreal, Toronto and Vancouver. We'll be thinking of ourselves alone. And if the present arms race goes on, which God forbid, and we build an anti-missile system, then if Canada is no longer our ally, we don't need to stop the missiles falling on you."

* Mr. Hutchison proved right! On April 3rd, Mr. Trudeau announced that Canada will remain in NATO, but is seeking for a "planned reduction" of Canada's participating in Europe.

Lambert Huizingh

Acredited Public Accountant and Auditor Commissioner for taking Affidavits

•

1 Wellington St. E.
AURORA, ONT.
Telephone: 727-9797

U behoeft geen lid te zijn van een vereniging om aan onze

Voordelige Groepsreizen

deel te nemen.

Voor inlichtingen en vertrek data betreffende deze reizen:

C. STEENHOF

(v/h Fieldman
Chr. Ref. Church)
43 Crane Ave.
WESTON, ONT.
Tel. 241-0811 of 249-4921

De Ruyter's Muisjes

KINDEREN ZIJN ER DOL OP

P. de Ruyter & Zn. N.V., Baarn
Hofleverancier Ao. 1860

Imported by: VAN'S Imp. Ltd.
P.O. Box 826, HAMILTON, Ont.

Zwaar verzilverde

THEELEPELTJES

liggen klaar voor U als U ons een nieuwe abonnee aanbrengt voor Calvinist-Contact (en ons tegelijk het abonnementsgeld stuurt).

Deze lepeltjes zijn in Nederland gemaakt en dragen afbeeldingen van bloemen, klederdrachten of provinciewapens.

Wilt U daarom even opgeven of U een Bloemen-, Klederdracht- of Wapenlepeltje wenst?

OF U KUNT EEN BOEK KIEZEN

UIT ONDERSTAANDE LIJST:

Bijvoorbeeld (voor één abonnee): M. DE JONG en WIM ZAAL: BILDERDIJK; Dr. C. N. IMPETA: KERKELIJKE KAART VAN NEDERLAND; A. DOF: ARIE EN KATRIEN IN CANADA; J. OVERDUIN: HEL EN HEMEL IN DACHAU; M. E. VOILA: DE WELEERWAARDE HEER; MOEILIJKE KINDEREN (verschillende schrijvers); JOHN BUNYAN: DE CHRISTENREIS; OKKE JAGER: DE HUMOR IN DE BIJBEL; ANNE DE VRIES: DE ILLEGALE WERKER; PROF. BAVINCK: HET RAADSEL VAN ONS LEVEN; Ds. KORNET: DE PINKSTERBEWEGING EN DE BIJBEL; V. D. STEEN: SPIONNAGE IN DE TWEEDE WERELDOORLOG; OOMS: DAGGELDERS; LAATMAN: SLOEBERKE SLOB; BAARDMAN: GROOT ALARM; MONS: PA BAKKER; PEELEN: 'T BEGON ONDER MELKENSTIJD.

The following titles of **ENGLISH BONUS BOOKS** are at this moment all in stock:

One subscription: WHEN THE BAMBOO SINGS, by H. G. BRENNEMAN; GOOD NEWS FOR MODERN MAN (New Testament in Modern English); N. STONE: 100 BASIC BIBLE QUESTIONS ANSWERED; REV. T. C. VAN KOOTEN: LIVING IN A NEW COUNTRY; PROF. DR. J. KROMMINGA: IN THE MIRROR; C. SLUYS: A PREY TO SATAN; MARTYR OF THE CATACOMBS (Ancient Rome); PROF. A. M. REHWINKEL: THE FLOOD; F. F. BRUCE: THE NEW TESTAMENT DOCUMENTS, ARE THEY RELIABLE?; J. NORVAL GELDENHUYS: THE INTIMATE LIFE (for engaged and newly married Christians); C. S. LEWIS: THE WEIGHT OF GLORY; REV. J. K. VAN BAALEN: THE GIST OF THE CULTS; THEA B. VAN HALSEMA: GLORIOUS HERETIC (Guido de Brès).

WM. R. RANG: THE STOWAWAY (for boys); THE GUN, by JOHN VRIESINGA & THE FLASHLIGHT, by JEAN G. FISHER. (These are two booklets for children, but are given together as a premium for ONE subscription.)

While for bringing in **TWO** subscribers we have: STRAIGHT DOWN THE CROOKED LANE, by F. H. ARNOLD; WORLD AFLAME, by Dr. BILLY GRAHAM; LEAST OF ALL SAINTS, by GRACE IRWIN.

SALEM CHRISTIAN SANITARIUM ASS.

A FREE VACATION

Almost two weeks of free vacation is not offered very frequently nowadays. Yet this will be available this coming summer for the right person. And, as if this is not enough, with it goes a double bonus. First the experience of daily, carefree, contact with many keen Christians of different churches. Second the challenge of caring for a group of children that need help very badly.

I am referring to the summer camp for retarded children, organized by the Ontario Christian Association for Exceptional Children. Some practical details of this program were outlined in an article by Reverend James Reese, the Camp Co-ordinator, that appeared in Calvinist-Contact of last week. But what is really the value of such a camp?

If some parents think that this kind of money spent on a retarded child is not a good investment, I would like to share my own experience with them. A little retarded patient of mine first went to a similar camp when he was about eight years old. He has had four or five years of camping now, every year two weeks. The mother has told me several times how much Peter has learned in these camps. At home there is a tendency for parents, brothers and sisters to help the retarded child more than is good for it. A feeling of pity may be behind this, or the idea that the child can not manage itself or even the thought that it is easier and faster if others take over. Consequently the home situation soon shows a fixed pattern wherein the child does not find any room or chance to expand, to learn new things. Because the difference is that the retarded child, unlike other children, does not fight for its own development. While the normal child resists parental restrictions and has a natural drive to explore the basic skills of life, the retarded child is quite content to remain the way it is and has to be pushed into learning new things.

The first time Peter came home from camp the family suddenly realized that he also could eat properly, fold his clothes, wash and dress himself, and behave and act at a level they had never thought he could reach. A short while ago Peter's mother told me that there is hardly a day when she does not see Peter do things he learned in camp. It was the experienced leadership and the learning environment that made Peter do what he would never learn at home.

Beside that, the parents have also come to realize how good it is for their own lives to have two weeks per year in which they can engage in different activities. Think for instance of the contact with their other children: for two weeks they can give them much more special attention. Is it not understandable that Peter goes to camp every year?

But for us there is more to this than these psychological and pedagogical advantages. In the specialized environment of this Christian camp the message of salvation is brought in a way which the mentally retarded child can grasp — and remember. At the end of previous camping periods there were many children who had come to know their Saviour personally while they had not been able to reach this stage before. I am sure there were also many other children who had come closer to the Lord. For the camp staff this was a very rewarding adventure and I do not doubt one moment that it strengthened their personal faith in a unique manner.

What do you think about such an investment for a mentally retarded child? And what about the experience of it, together with a free vacation? It would not even be a bad thing to support financially.

A Vandermaas, M.D.

For all your travel arrangements

Call or Write

GLOBE Travel Service

85 YOUNGE ST. N., RICHMOND HILL

884-8191-2

Joan & Herb Goodhoofd

SUBSCRIPTION FORM

To: CALVINIST-CONTACT
BOX 312, STATION 'B',
HAMILTON, ONT.
CANADA

Please, send Calvinist-Contact to:

NAME ....

ADDRESS ....

ZONE ....

Solicited by ....

ADDRESS ....

I like to receive the book

1st choice ....

2nd choice ....

I like to receive a silver-plated Souvenir Teaspoon

☐ Flower, ☐ Dutch Costume, ☐ Province Crest.

Subscription for Canada $5.50 per year; for 2 years $10.00; for 3 years $15.00. For the USA the same as for Canada, but in USA currency to make up for the higher mailing cost. Yearly subscription for other countries $6.50, for 2 years $12.00. Payment by cheque 15¢ extra.